

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden pénteken 16 oldal terjedelemmel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII. ker., Práter-utca 44. sz.

Előfizetési ára külön:	Szerkesztik:	Mezőgazdával együtt:
Egész évre 1.80	LEPSÉNYI MIKLÓS	Egész évre 3.—
Fél évre —.95	és	Fél évre 1.50
Negyed évre —.50	NÉMETH GELLÉRT.	Negyed évre —.80
Egyes szám ára 4 kr.		Egy poltsor hirdetés ára 10 kr.

Lecke az ügyészségnek.

Mult csütörtökön ismét egy sajtópörünk folyt le a budapesti esküdszék előtt. Dr. Bakonyi Elek, jeles tollu munkatársunkat vádolta

az ügyészség egy cikke miatt, mely még a mult év auguszt. hó 14-én jelent meg e kis lapban. A cikk címe „Elvadulás” volt. Alatta dr. Bakonyi Elek ügyvéd neve állott. E cikkely tulajdonképpen a „Pesti Hirlap” című zsidóújságban jelent meg először, csak hogy a Pesti Hirlapban a néppárt ellen irányították a hegyét. Bakonyi barátunk csak annyit tett, hogy élet visszafordította a zsidóságra.

No hisz, lett erre hajsza! A királyi ügyészség, mely újabb időben nem ismer nemesebb feladatot a kaftán és pájesz védelménél s ami ezzel kapcsolatos: a keresztény írók üldözésénél, — uccu, neki esett dr. Bakonyinak s törvény elé hurcoltátá, a miért

meg merte tenni azt a szörnyü vakmerőséget, hogy a fentnevezett zsidószabadkőmives újság cikkének hegyét a kereszténység szívéből elfordítá s a zsidóság felé irányította.

Ugy-e, kedves doktor ur, nem hal meg a férjem?

Ez ügyészségünk igazságérzete szerint oly bün, melyért törvényt kell állni. S dr. Bakonyi törvényt állott. Hála legyen azonban az Istennek, a mostani esküdtek éppen nincsenek annyira beleszerelmesedve a Kóbikba, Szálikba és Rebekákba, mint az ügyészség, melynek szerelme a zsidóság iránt valóságos örvöngésbecsapkodmárát. Az esküdtek egyre-másra fölmentő ítéleteket hoznak, örömeire a kereszténységnek s szégyenére az ügyészségnek.

Dr. Bakonyit is fölmentették az ellene emelt vád alól, még pedig 9 szóval 3 ellenében. Áldja meg a derék keresztény gondolkozásu esküdteket a jó Isten! A hiva-

talos hatalom üldözésének arcátlanágaival szemben a független polgárok hasonló igazságos ítélete jól esik nekünk. Mi keresztények nem is várhatunk másoktól védelmet, csak azoktól, akik függetlenségük érzetében, minden befolyástól menten, meggyőződésük és lelkiismeretük szavának kifejezést mernek adni. Akiknek állásuknál fogva tekintettel kell lenniük a hatalomra, tekintettel kell lenniük a pénzre, tekintettel kell lenniük a zsidó befolyás erejére, vagyis akik nem tartoznak a független polgárok táborába, azoktól mi nem várhatunk elfogulatlan ítéletet, nem várhatunk fölmentést.

A pénz illata behatol a hivatalokba is; a zsidóság befolyása alól még a törvényt kezelők is csak alig tudják magukat kivonni. Az a rendkívüli összefogás, melynél fogva az egész világ zsidai egy szerves egészet alkotnak, egy óriási testet képeznek, mely testnek kezei az egész földtekét átölelik, oly erőt kölcsönöznek a zsidóságnak, melylyel számolni kell az okos politikusnak, számolni kell az okos nemzetgazdásznak, számolni kell az okos kereskedőnek, számolni kell a fejedelemnek, a hadvezérnek, az iparnak, a birónak, az ügyésznek. Mindenkinek. Aki a zsidóság összetartásában rejlő nagy erőt számításon kívül hagyja, az ostoba ember. Legyen bárki, ostoba ember. Ez oly igazság, amely az ügyészekre is vonatkozik; meg az ügyészséget utasítató miniszterekre is. Jó lesz tehát megjegyezni. Aki pedig az ügyis túlnagy hatalommal rendelkező zsidóságot még támogatja is, aki a keresztények szervezkedésére törekvő mozgalmak elé gátakat iparkodik emelni, az meg vagy bolond, vagy gonosz. Más nem lehet. Ezt is jó lesz megjegyezni.

Különös jelenség az, melyet a budapesti ügyészségnél tapasztalunk. Mintha lapokat csak azért olvasna, hogy a liberalizmus és zsidóság érdekei felett örködjék, ugyisiet minden cikkely ellen keresetet indítani, melyeket ez érdekekre kedvezőtleneknek vél. Ha azonban a zsidóság sérti a keresztény népet, ha a zsidóság meggyalázza a keresztet, ha a zsidórábbik kimetszik a megváltás szent jelét a magyar cimereből, ha parázna zsidó-versfaragók bordélyházi nyelven irnak Jézusról, Máriáról és a szentekről, akkor az ügyészség nyugodtan alszik, mint tél közepén a medve. Az ügyészségnél bizonyára tudják, minő esetekre célzunk. Mert esetekre, tényekre mutatunk ám.

S az az ügyészség, melyet németországi követségeknél kell figyelmeztetni azokra az irodalmi disznóságokra, melyekkel lelketlen zsidó firkászok Budapestről telítik el Európát, rontva a közerkölcsiséget s a nemzetek egészségét, állandóan vad hajsztát tart azokra, kik a zsidók

büneiről le merik emelni a fátyolt s közismeretnek adják át e bűnös faj lelki fekélyeit.

Az állatok világában nem találunk arra példát, hogy valamely állat saját fajtát fálná föl egy idegen faj kedvéért. A farkas megeszi a farkast, de más dögnek se kegyelmez. Az ügyészség azonban mintha szeretné fölfalni a keresztény népet, szeretné kiirtani a keresztény szellemet, hogy a zsidóság annál erősebb lehessen s a zsidó szellem kovásza annál jobban áthassa a társadalmat. Ne tagadja ezt senki. Ez így látszik. Aki az eseményeket figyelemmel kíséri, annak nem is szükséges bizonyítékokat sorolni föl. Aki Felső-Magyarországon végig tekint, az megdöbben az iszonyu pusztitástól, melyet ott a zsidóság végbevitt. Vannak községek, ahol már egy barázda föld se a parasztságé. Az egész határt elhódította a hajdani pálinkamérő zsidó, kit most a főispán is megnagyságot. Ezen senki se ütközik meg. Ez ellen nincs igazság Magyarországon. Pedig ki hihetné, hogy néhány évtized alatt egész községekben, sőt egész járásokban elpusztuljon a nép, erkölcsében és vagyonában egyaránt tönkremenjen, ha csak szándékosan nem rontják? S volt-e rá példa valaha, hogy az ügyészség csak egyetlen egy pálinkamérő népfosztogatót fölön fogott volna? Soha és sehol! De hányat hurcolt már az esküdtek elé azok közül, kik e pálinkamérő népfosztogatók üzelmére a vizes pokrócot ráterítették! Meg se lehet mondani a számukat!

S ez igazságszolgáltatás? Gyalázat, nem igazságszolgáltatás! Csak azt csodáljuk, hogy ily tények után az ügyész urak még tükörbe tudnak nézni anélkül, hogy kiöltenék a nyelvüket önmagukra.

Azonban az ügyészség tulkapásait már maga a társadalom kezdi megsokalni. Legfényesebb bizonyítékai ennek azok a fölmentő ítéletek, melyeket az esküdtek eddig hoztak. Antiszemita pörben csak egy esetben hoztak mostanában marasztaló ítéletet. A többi esetek mind fölmentéssel végződtek, mert az esküdtek csakhamar meggyőződtek arról, hogy ez ügyekben nem igazságszolgáltatási tény, hanem üldözést találnak. Üldözésre pedig nem hajlandók segédkezet nyújtani senkinek se.

Jó lecke ez a budapesti ügyészségnek. Megtanulhatná belőle, hogy a főváros polgárai nem szolgállekek. Tudnak birálatot mondani. Nem adják oda magukat eszközül a zsidóhatalom erősítésére. Ők a haza javát szolgálják, nem a zsidók üdvét. Mert a haza java nem egy a zsidók javával. A zsidóság erősödése a magyar népre nézve nem szerencse. Sőt szerencsétlenség. Minél erősebb a zsidó, annál gyöngébb a magyar. Avagy talán szerencse az reánk, hogy Budapest-

nek m
hazánk
ház ke
jobb,
hogy
való a

népet
nyuló
tást lá
becsül
Csak
hatalo
hogy
csak p
horda
sunka

S
nem
lemér
Buda
meg
nál, l

a fővá
leg le
téből
jó cím
Vilme

ugylá
sze r
ebbő
vánj
ban,
moly
gosa
kéne
az t
taszi

felső
össz

seg
a k
pán

nek majdnem fele zsidó? Szerencsénk az, hogy hazánk fővárosában csak minden tizenötödik ház keresztényé, s tizennégy zsidóé? Nem volna jobb, ha megfordítva volna? Szomorú dolog, hogy még ezt is bizonyítani kell. Hideg víz való annak, ki még ezt se látja át.

A zsidó-élelmesség ellen mi a keresztény népet talpra akarjuk állítani. S ime, erre irányuló törekvésünkben bölcs ügyészségünk *izgatást* lát. Nincs a világon ország, ahol ezért a becsületes törekvésért még büntetés is járna. Csak nálunk, Magyarországon. Mert itt a zsidó-hatalom már oly nagy, oly erős s oly vakmerő, hogy nem fél nyíltan is fellépni, mintha nemcsak pénzügyünket, kereskedelmünket, iparunkat hordaná zsebében, hanem igazságszolgáltatásunkat is.

S meg kell vallanunk, hogy ügyészségünk nem is iparkodik a zsidóságot ez elkapatott véleményében megingatni. De majd megingatják Budapest független polgárai, kik mint esküdtek meg fogják ezután is mutatni e világfutó hadnál, hogy nem zsidószolga még a magyar!

POLITIKAI HIREK

Valasztás az Erzsébetvárosban. Morzsányi Károly, a főváros Erzsébetvárosrészének képviselője, tudvalevőleg lemondott mandátumáról a kiállítási jegyek bérletéből eredett támadások miatt. De a komák, sógorok, jó cimborák megint fölléptették. Az ellentábor Breun Vilmost jelölte Morzsányival szemben.

Összetűzés a Kossuth-pártban. A Kossuth-pártban ugylátszik a vizsgálódás szelleme dul. A párt egyrésze nem helyesli a kormányval való paklizást és az ebből eredő veszekedést az Ugron-árnyalattal. Azt kívánják, hogy Ugronnal fogjanak kezét. Ugylátszik azonban, e törekvés nem fog célt érni. Mily kevéssé komoly a Kossuth-pártban a békülési hajlandóság, világosan kitűnik abból a körülményből, hogy március 15-kének megünneplésétől e párt egészen elmaradt, mert az ünnepi beszédet Ugron Gábor tartotta. Akik így tesznek, azok nem akarnak békülni.

A katolikusok autonómiaja. Ugy hírlik, hogy ő felsége a katolikus autonómiai gyűlést október hóra össze fogja hívni. Adná Isten! régen epedünk utána.

Uj főispán. Fejérváry Imre báró, belügyminiszteri segédtitkárt, Fejérváry Géza honvédelmi miniszter fiát a király ő felsége Baranyamegye és Pécs város főispánjává nevezte ki.

Országgyűlés.

— Március 10. —

A vallás- és közoktatásügyi minisztérium költségvetése.

Lepsényi Miklós néppárti Pulszky Károly ügyét piszkálta meg egy kissé, ki taval az ország pénzét Olaszországban ellumpolta. Főlemlité, hogy a múlt évi költségvetési vita eme tételének tárgyalásánál viharos jeleneteknek volt tanuja a Ház, mert akkortáiban lebent fel a fátjol azokról a visszaélésekről, amelyek az országos képtár igazgatójának nevét nemcsak országszerte, hanem azt mondhatjuk, hogy Európaszerte hirhedtté tették. Akkortáiban ez a leleplezés igen fájdalmasan érintette azt a pártot, amelyhez az országos képtár igazgatója is tartozott, sőt azt mondják, hogy tartozik ma is, mert ő benne nemcsak a szabadelvűkör tarokk asztalának egyik partnere dölt ki, hanem a szabadelvű-párt egyik oszlopa omlott porba. — Az oszlopok porba omlása pedig nem igen szok a erősíteni az épületet. Fájdalmasan érintette ez a leleplezés a pártot azért is, mert teljesen kitünt, hogy nem egészen szigoruan kezelik azokat a pénzeket, a nemzetnek adópénzeit, a melyekhez vér és köny tapad.

T. Ház! Én nem botrányhajhászatból szólok fel, nem akarom ama nagy pártnak fekélyeit a tuloldal szemé elé tárnai, hanem egyedüli célom, hogy néhány kérdést intézzek az igen t. kultuszminiszter urhoz, hogy megtudjam tőle: mit derített ki az országos képtár ügyében elrendelt vizsgálat? mennyi a hiány? mennyi pénz veszett el? mennyit térítettek meg? Továbbá azt akarom megkérdezni, hogy a képtár igazgatója jelenleg hol tartózkodik? Melyik fogházban van elhelyezve s melyik fogházban várja a vizsgálatot?

Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter: Szabadlábban van!

Lepsényi Miklós: No, ha szabadlábban van, akkor azt kérdezem én a t. kultuszminiszter urtól, hogy rendőri felügyelet alá van-e helyezve, vagy talán meg van adva az alkalom arra, hogy egy szép napon csak hült helyét találhassuk?

Egyedül ezen kérdéseket óhajtottam a t. kultuszminiszter ur elé terjeszteni (Helyeslés balfelől.)

Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter: A Pulszky-ügy a bíróság előtt van, amely pártatlanul fog itélai. Nem tudja, hogy Pulszky Károly jelenleg hol van, mert ő nem vizsgálóbíró. Egyébiránt tiltakozik az ellen, hogy sokan úgy tüntetik fel a képvisárlásokat, mintha csupa értéktelen tárgy vásároltatt volna. Nemsokára egy külföldi szakértő bizottság fog a képek fölött itélai. (Helyeslés.)

Benyovszky Sándor és Endrey Gyula szólaltak még föl s ezzel Wlassics miniszter tárcájának költségvetése befejezést nyert, nagy öröme a miniszternek ki ragyogó arccal rakta össze irományait s nagyvigan elhagyta a Házat.

Az igazságügyi minisztérium költségvetése.

Az igazságügyi minisztérium költségvetése került napirendre. Erdélyi miniszter került az izasztóba. Mintha már érezte volna a vita súlyát, kétrét görbedve ült székén, szellemtelen fakó arcával és savószemeivel bambán bámulva a semmiségbe.

Rohonyi Gyula röviden ismertette a költségvetést és elfogadásra ajánlotta.

Bartha Ödön a költségvetéssel nincs megelégedve. Igazságszolgáltatásunk csak kísérletezés. Kívánja, hogy

a szóbeliség a perrendtartás egész vonalán behozásék. Rosszalja a biztosítási törvényt, mely a polgárok kifosztására nyújt alkalmat. Kívánja a takarékpénztárak megrendszabályozását.

Psik Lajos mamelukhoz illően meg van elégedve Magyarország igazságügyével. A kormány iránt bizalommal viseltetik.

Emmer Kornél volt kuriai bíró beszéde iránt volt a legnagyobb az érdeklődés. Nem titok senki előtt, hogy Emmert szemelte ki Bánffy Erdély után igazságügyminiszterré. Nagy volt tehát a kíváncsiság, mint fog igazságszolgáltatásunkról nyilatkozni a jövő igazságügyminisztere? S Emmer meglepte az egész házat. Meglepte azzal, hogy kérlelhetetlen bírálatot mondott igazságügyünk felett. Az egész rendszert elítélte. Rossznak, elhibázottnak mondotta törvényeinket. Nem talált alkotást, mely a komoly kritikát kiállaná. Törvényeinkben semmi eredetiség sincs. Egyszerűen lefordítják a német törvénykönyvből. Csak hogy rosszul és érthetetlenül. A magyar törvények szövegezése olyan, hogy sokszor az egész bíróság nem képes azok tulajdonképeni értelmét kihámozni. Ilyenkor aztán elveszik a német törvényeket, azokból kell megállapítani a magyar törvény értelmét. — Ily hangon beszélt Emmer másfél órán át. Jobbra-balra súlyos csapásokat osztogatott. A liberális párt zavarban volt. Nem tudta miként viselkedjék? Helyeselje-e Emmer szavait, vagy ne? — Erdély miniszter az iszonyú vádak alatt még jobban összeguborodott s még bambábban nézte a semmit. Midőn pedig a beszéd végén a kormánypárt is megéjenezte és megtapsolta Emmert, egészen elszontyorodva vonult ki a teremből.

— Március II. —

Az igazságügyi miniszter költségvetése.

Neumann Armin azt a lidérenyomást akarta eltávolítani a szabadelvű párttól, melyet Emmer Kornél tegnapi szólalásával rakott rá. Azért leginkább Emmer beszédével foglalkozott. Az ellenzék az osztályorsjáték miatt eleget nyugtalanította, de Neumann erejét megfeszítve, igyekezett hidegvérét megőrizni.

Neumann után Erdély miniszter állott fel, hogy megvédelmezze magát és tárcáját azon támadások ellen, melyeket tegnapelőtt Emmer Kornéltól kapott. Erdély nem szónok. Se előadása, se eszméi nincsenek. Beszéde fakó és unalmas. Szinte elálmosodik alatta az ember. Emmer javaslataiból semmit se fogadott el, ellenben felsorolt egy csomó törvényjavaslatot, melyeket a Ház elé szándékozik terjeszteni.

Molnár János néppárti a telekkönyvek mai rendszerét veszi bírálat alá és azok minél előbb való rendezését sürgeti, mert a mai telekkönyvek a közönségnek semmi biztonságot se nyújtanak.

Plósz Sándor az igazságügyi miniszter államtitkárja következett soron. Nagy érdeklődéssel lesték beszédét, melyről elterjedt a hír, hogy Emmert tönkre teszi. Érdekes túsára volt tehát kilátás. S Plósz ugyancsak neki is esett Emmernek. Minden javaslatát nevetségessé tette. Egy órán át folyton Emmert cibálta. Beszéde zajos hatást keltett a kormánypárton.

Polónyi szintén Emmer tegnapi beszédét szedte izekre. Szerinte Emmer csak azért nyugtalanodik, mert ő szeretne igazságügyi miniszter lenni.

Az ülés végén Emmer Kornél röviden felelt Polónyinak. Plósznak is akart felelni, de az elnök megvonta tőle a szót.

— Március 12. —

Az igazságügyi tárca költségvetése.

Schmidt Gyula szerint nálunk az igazságügy terén nagy a haladás. Ami hiány mutatkozik, az nem rosszakarát vagy hanyagság a kormány részéről, hanem átmeneti nehézség.

Tarajossy Sándor is nagyon meg van elégedve azzal a haladással, melyet az igazságügy terén tettünk. Mindezért a liberális kormányokat illeti a dicsőség, különösen pedig Bánffy kormányát, mely iránt a legnagyobb bizalommal viseltetik.

Visontay Soma csakhamar lerontja azokat a magasztalásokat, melyeket a két előtte szólott mameluktól hallottunk. Kimutatja, hogy Magyarország igazságszolgáltatásához legfőlebb csak a kinait lehetne hasonlítani, hol fejét veszik annak, ki nem tüsszent, ha a császár kezét tüsszenti. Ne igen dicsekedjünk igazságszolgáltatásunkal, mert az bizony szegényletes. Pirulnunk kell miatta. Különösen mióta a politikát még törvényszékek csarnokába is behurcolták s az ügyészség nem a tolvajokra, hanem az ellenzéki férfiakra tart vadászatot. Vajjon van-e igazságszolgáltatás ott, hol a legnagyobb bünt az képezi, ha az ember nem mameluk? S lehet-e igazságszolgáltatásról beszélni ott, hol a hatalom érdekében maguk az igazságszolgáltatás tényezői is büntetlenül követhetik el a legdurvább törvénysértéseket? Tessék csak a választási visszaélésekre gondolni s aztán merni mondani, hogy van nálunk igazságszolgáltatás.

Győry Elek az ügyvédek veszi védelmébe a miniszter ama vádja ellen, mintha az ügyvédek beszélnek a feleket a pörösködésekre.

Végül Bánffy miniszterelnök válaszolt Horánszky interpellációjára a krétai zavarok ügyében. Válaszának lényege az, hogy a krétai villongás nem oly természetű, mely az európai béke egyensúlyát megzavarhatná, miután Törökország elég erős a nyugtalanító elemek fékentartására.

— Március 13. —

Az igazságügyi tárca költségvetése.

Erdély Sándor igazságügyi miniszter maga kezdte a mai vitát. A katonai büntető törvény könyv megoldása nem olyan könnyű föladat, mint az ellenzék hiszi. Nem könnyű pedig azért, mert Horvátországnak önkormányzata van. Tehát csak Horvátországgal egyértelműleg lehet e törvénykönyvet megcsinálni. Majd Visontay tegnapi beszédével foglalkozik. Visontay nagyított, midőn igazságszolgáltatásunkat oly fekete színben tüntette föl.

A elnök ezután a vitát bezárta. A költségvetést általánosságban elfogadták.

A részletes tárgyalás.

A kuria tételénél Polónyi azt kérde, hogy a kuriai bíráskodásra vonatkozó javaslattal mi lett? Az uralkodó család tagjainak házasságjogát mikor szabályozzák? Azt kívánja, hogy az egyházaknak ne engedjék meg birtokot szerezni, mert a nagy birtokok okozzák a szocializmust.

Lepsényi Miklós: Hát Németországban mi okozza? Hisz ott nincsenek nagybirtokok.

Polónyi Géza: határozati javaslatot nyújtok be arra nézve, hogy az egyházak vagyonszerzési joga vonassék meg. Kérem e javaslat fölolvását és elfogadását.

Erdély miniszter Polónyi szavaira felelve kijelenti, hogy a kuriai bíráskodásról szóló javaslatot nincs szándékában újból előterjeszteni. Ami pedig az egyház vagyonszerzési jogát illeti, megnyugtatta Polónyit a

felől, ha
mely a
szerzésé

Po
visszavo
háza a
hogy e
joggyer
kath. eg
a vagy
felekeze
zött, se
El
a Ház.

A
vetése t
apátplek
kező ar
É
vagyok
házak a
szavazo
szavazo

Me
emberek
zik azt
nek. Ha
lékkal e
kikerüln
a melye
nünk. (I
látni, m
filléreib
(Helyesl
csak éh
éhezök
lés a ba

No
sával a
gok a s
dusgazd
adóvegr
10, 20,
a népér
nyomork
filléreib
épiteni

Er
által tel
fek, bár
teljesen
gazdago
adó. be
fognak
rosok k
nyomor
apadni
közegész
azért há
goknak
munkás,
tesek. V

felől, hogy javaslatot szándékozik a Ház elé terjeszteni, mely a katolikus egyháznak megtiltaná újabb birtokok szerzését.

Polónyi: A miniszter nyilatkozata után javaslatát visszavonja, mert a miniszter csak a katolikus egyházra akarja a tilalmat kiterjeszteni. De ő azt kívánja, hogy e tilalom terjesztéséki minden felekezetre. A jogegyenlőségekkel ellenkeznek, ha ily tilalmat csak a kath. egyházra vonatkoztatnánk, míg a felekezeteknek a vagyon szerzését tovább is lehetővé tennők. Minden felekezetenek egyenlő mértéket kér. Ne legyen se üldözött, se kiváltságos felekezet.

Elnök: Hétfőn március 15-én nem tart ülést a Ház.

Nem adózunk!

(Vége.)

A liberális basák országos háremeinek költségvetése tárgyalása alkalmával Molnár János komáromi apátplebános, a néppárt pártelnöke többek közt a következő arany szavakat mondá a képviselőházban:

„Én tehát első sorban elvből — miután nem vagyok abban a nézetben, hogy ez idő szerint a színházak az erkölcsi nivót magasabbra emelnék, nem szavazom meg az itt preliminált költséget, de nem szavazom meg egyuttal financiaális tekintetből sem.

Mert, t. Ház, kik járnak színházba? A gazdag emberek, vagy legalább is olyanok, a kik meg nem érzik azt a néhány forintot, a melyet a színházra költenek. Ha tehát a belépti díjakat 20, vagy csak 10 százalékkal emelnék is fel, úgy vélem, hogy nagyon busásan kikerülne az az összeg, a melyet itt tőlünk kívánnak, a melyet a szegény adózó nép filléreiből kellene fedeznünk. (Igaz! Ugy van a baloldalon.) Nem tudom belátni, miért fedeznők, mi azt az összeget a szegények filléreiből; a mi busásan kitelik a gazdagok forintjából. (Helyeslés a baloldalon), a kik élveznek, míg azok csak éheznek. Felfordított dolog az, hogy éppen az éhezők szerezzenek gyönyört a gazdagoknak. (Helyeslés a baloldalon).“

Nos, ezen fentebb javasolt adórendszer elfogadásával a mostani helyébe, többé nem fognak a gazdagok a szegények filléreiből mulatni; Tisza Kálmán-féle durgazdag szegény milliomosok az éhező néptől az adóvégrehajtó által könyörtelenül behajtott fillérekből 10, 20, 30 ezer forint nyugdíjat felvenni, amidőn pedig a népért semmi jót nem tettek, csak terheit növelték, nyomorba döntötték; nem fognak többet az éhező nép filléreiből Piomboképeket vásárolni, fából vashidakat építeni stb. . .

Erős a meggyőződésünk, hogy ezen adóztatások által teljesen fedezhetők lesznek az állami szükségletek, bárha a munkások, a kiscgazda és a kisciparosok teljesen adómentesnek vannak hagyva. Mert ha csak a gazdagok vannak megadóztatva, akkor először is az adó behajtása körüli költségek nagymérvben apadni fognak és másodsor a munkások, kiscgazda és kisciparosok körében az adómentesség folytán eltűnővén a nyomor és emelkedvén a jólét, ugyanoly mérvben apadni fognak az igazságszolgáltatás, közbiztonsági, közegészségügyi stb. állami kiadások. És nincs az azért hátrányára a termelőosztályokhoz tartozó gazdagoknak és különösen is a földtulajdonosoknak, ha a munkás, a kiscgazda és a kisciparosok teljesen adómentesek. Vagy nem-e legalább annyival fog majd akkor

emelkedni ezen osztályok fogyasztási képessége, mint amennyi most rajtuk az adóteher? Dehát a fogyasztási képességnek és ebből következőleg a fogyasztásnak óriási emelkedése nem-e azt fogja eredményezni, hogy meg fog szünni a most általános túltermelés és így a nyers terményeknek, úgy mint az iparcikknek ára ismét emelkedni fog majd? És különösen a földművelési termények árai fognak első sorban emelkedni, mert az a most nyomorban sinlő szegény munkás, kiscgazda és kisciparos biz nem párizsi divat szerinti új öltözetet fog magának rendelni, hanem legelsőbben korpá és fűrészporból készült kenyérét fogja kicserélni jó buzalisztból készült kenyérral, hogy ha adómentes lesz. Így tehát a földtulajdonosoknak saját jól felfogott érdekek követeli, hogy erélyesen sürgezzék a munkások, kiscgazda és kisciparosok teljes adómentességét.

Azonban nemcsak a munkások, kiscgazda és kisciparosok teljes adómentességét kell erélyesen sürgetnünk, hanem, hogy az összes földtulajdonosokat, a közép- és nagybirtokosokat is kiragadjuk a zsidó gabona-uzsorások karmai közül, úgy szükséges még követelnünk, hogy a földtulajdonosok minden bármi adóikat mint az régebben egész Európában úgy volt, ismét terményekben, azaz gabonában is lerovhassák a katonai élelmezési raktárak által megállapított ár mellett. Vagy lesznek-e a földtulajdonosok akkor is terményeiknek minden ároni eladására kényszerítve, ha adóikat gabonában is törleszthetik? A szociáldemokratikus törekvések, eszmék terjedése ellenében a leghathatósabb védelem erős és megalégedett kisbirtokos és kisciparososztály. S már most fogja-e az állam, mely a tulajdon szentségét van hivatva őrizni, adóvégrehajtói által akkor is földönfutóvá tenni a földtulajdonosokat és különösen a kiscgazdákat és kisciparosokat, mint most évente ezer és ezerrel történik, ha a nagy vagyon, a gazdagok és a kereskedelem megadóztatásán fog adórendszertünk alapulni?

Legyen tehát jelszavunk: „Adómentességet a munkások, a kiscgazdákat és kisciparosoknak és hogy a földtulajdonosok adóikat terményekben azaz gabonában is lerovhassák!“ és akkor nincs az az erőszak, hatalom és vesztegetés, mely a néppárt győzelmét meg tudná akadályozni. Vagy tán, hazám kiscgazdá, ti parasztok, tovább is akarjátok túrni, hogy csekély terméstekeket nem ti, hanem az adóvégrehajtó adja el? De nemcsak, hogy kis terméstekeket adja el az adóvégrehajtó, hanem még őseitek házából, telkéből is kiüz és földönfutó, hazátlan koldussá tesz, dacára, hogy éjjel-nappal véres verejtékkel dolgoztok, míg ellenben mások munka nélkül milliókat harácsolnak össze igazságtalan adótörvényeink folytán! Vagy tán ti kisciparosok, mesteremberek és munkások, belenyugodhattok abba, hogy ti és unokáitok a nemzetközi zsidó nagytőke és végre a zsidó szociálista államnak fehér rab-szolgái legyetek és nektek még annak is kell örülni-tök, ha az általatok termelt javaknak csak morzsáit is kapjátok? Nem is lehet semmiféle józan gondolkozásu becsületes keresztény kiscgazda, kisciparos és munkásnak sem a függetlenséginek mondott Kossuth Ferenc-féle titkos kormányparti sakterpártot, sem a többi konceszó pártokat, legkevésbé pedig a szabadelvű kormánypartot támogatnia. Vagy ugyan törődtek-e ezen pártokbeli urak csak egy csipetnyit is a kiscemberek érdekeivel, míg a „Magyar Néplap“ buzgólkodása folytán meg nem teremtette magának a romlatlan nép a maga pártját vagyis a „néppártot“? És ennek a pártnak okvetlenül győzni kell az ország minden kerületé-

ben a legközelebbi általános országos képviselő választásoknál és habár még annyira szövetkeznek is egymással testvéri egyetértésben az összes pártok a néppártnak és vele törekvéseinek, eszméinek elnyomására, kiirtására és habár a hatalmon levő szabadelvű párt még az elmúlt választásoknál is fokozottabb mérvben venné igénybe a pénzt és a nyers erőszakot és egyéb gazságokat . . .

Igen, nekünk győznünk kell és ha a gazságok minden nemét harcba viszik is ellenünk, hogy bennünket letiporjanak, elnémitsanak!

Fel tehát! csak bátran előre! és lobogtassuk magosra, segítsük győzelemre egyesült erővel mindnyájan a „keresztény néppárt” zászlaját úgy a községi, ipartestületi, megyei és az országos képviselő választásoknál, hogy megszűnjön a nyomor és ismét jólét viruljon hazánk népei között.

Tartsunk minden városban, községben, pusztán és tanyán népgyűléseket ezen jelszóval: „Nem adózunk!” és kérjük fel úgy a kerületi országos képviselőt mint az országgyűlés mindkét házát, hogy a jelenlegi igazságtalan adórendszer mielőbb eltöröltessék és a munkás, kisiparos és kizgazda teljesen adómentes legyen és akkor minden rágalom dacára velünk együtt fogja kiáltani e haza minden vallású és nemzetiségű polgára: „Eljén a keresztény néppárt!”

Katholikus néppárti.

A Magyar Néplap sajtópöre.

Azt kérdezzük a budapesti ügyészségtől: fizeti talán a zsidóság azért a szegényletes buzgalomért, melylyel megtorolni igyekszik minden szót, minden hangot, amely a néprontó zsidók huncutságainak leleplezésére van irányítva? Talán rendes évi jutalékot huz azért, hogy dutyiba akarja rakatni mindazokat, kik a keresztény önérték fölkelését megkísérik s a zsidók tulkapásai ellen való védekezésre fölhívják a népet? Nem tehetünk róla, de keblünkben már ilyenféle gyanu is kezd megfogamzani. A keresztény írók szakadatlan és szemérmetlen üldözése különös színben tünteti föl ügyészségünket. Még az antiszemitizmus virágkorában se volt annyi antiszemita sajtóper, mint manap. Majd minden hétre kerül egy. Néha kettő. Sőt arra is volt már eset, hogy egy napon kettőt tárgyaltak. Budapest esküdteit folytonosan a zsidók védelme céljából indított perek miatt zaklatja az ügyészség. Ugy, hogy most igazi szerencsétlenség esküdtnék lenni. Annyi zaklatásnak esküdtek még nem voltak soha se kitéve, amennyi zaklatást most kell kiállaniok, egyedül azért, mert az ügyészség szereti a zsidót s nem szereti a keresztényt. Vajjon mi lehet ennek az oka? Nem tudjuk, csak annyit tudunk, hogy így van. S ezt tudja mindenki, tudja minden esküdt. Az antiszemita perekben eszközölt tárgyalások minden esküdtet meggyőzhettek erről. S meg is győztek. Bizonyítja az, hogy Budapest esküdteit folyton fölmentő ítéleteket hoznak. Pedig az ügyészek ugyan csak igyekeznek gyűlöletes színben tüntetni föl a vádlottakat. Sőt még a tárgyalást vezető elnök is olyféle oktatásokat szok adni az esküdteknek, melyeket *suggerálásoknak* is mondhatunk. Legutóbbi sajtópörünk tárgyalása alkalmával például azt mondotta az elnök a visszavonuló esküdteknél, hogy mérlegeljék a vád és védelem bizonyítékait, de vegyék tekintetbe a *társadalom magasabb érdekeit is*. Zsitvay uram, mit akart ezzel mondani? Tehát az esküdtek ezentúl már nem

lelkiismeretük szerint ítélnék, hanem „a társadalom magasabb szempontjából”? Ah! micsoda új gyakorlat ez? Szomorú dolog, ha egy bíró nem pirul így beszélni; szomorú dolog így akarni az esküdteket az ítélelhoztalban befolyásolni! Ez is a liberalizmusnak egyik virága. Tehát még a bírói székig is fölér a szabadelvűsködés fertője! Szegény Magyarország! Szegény igazság! Erdély és Plósz, csak védjétek a magyar igazságszolgáltatást, mert nagyon rászorul a védelemre.

A pör tárgya.

A pör tárgyát a Magyar Néplap 1896-iki augusztus hó 14-én megjelent „Elvadulás” című vezércikkre képezte.

Dr. Bakonyi Eleket idézték a bíróság elé, kinek neve a cikk alatt állott.

A cikkben Bakonyi a zsidókról oly dolgokat mond, aminők az ügyészek és zsidók füleinek nem kedvesek. Miután az ügyészség mindenben zsidók elleni izgatást lát, amiben nincs ben a zsidók magasztalása, érthető, hogy az „Elvadulás”-cikk miatt sajtópört kaptunk. Az ügyész vádlevelében főképp a cikk következő tételeit támadta:

„Ha azok a liberális zsidók és szabadkőmivesek egyáltalán imádkozni tudnának, (persze ha volna Istenük) és éjjel-nappal imádkoznának ezentúl, akkor se vezekelhetnének eléggé azért az erkölcsi rombolásért, mely utjukat jelöli; azért a sok gazságért, melyet eddig ezen az országon és ennek áldott jó népén elkövettek. Ahová eddig lábukat betették, ahová csak kezük pénzök által elért, ott fölbomlott a társadalmi béke, a társadalmi rend, ott a közigazgatás tisztviselője megszűnt többé a rend őre lenni, ott a törvény lábba tiportatik, ott a törvényességet törvénytelenység, a jogot jogtiprás és önkény, a jog uralmát a zsarnokság helyettesíti.”

„Itt látja nyíltan az a békés keresztény nép azt az összeesküvést, a melyet megrontására ellene a zsidó pénzen kitartott szabadkőmives középosztály, a zsidósággal titokban, már rég létrehozott.

„Ez a veszett tatárhad azonban tapasztalni kénytelen, hogy a néppártnak vasizmai vannak; kihívó, támadó, ingerkedő, pökhendi viseletükkel szemben úgy viselkedik mint egy oroszlan, mely erejében bizva csak a jelszót várja, (amely ki is lesz adva, ha ez a tatárhad tovább is arcátlankodik,) hogy nyomorult csuszómászó féregként egy lábmozdulatával összetiporja ezt a hazát és nemzetet megrontó gézengúz utcasöpredéket.”

„Csalódtok néphóhérok! A népnek valahára megjött az esze. Ezt a népet ti, pájeszos és kaftános csodabogarak, többé se meg nem félemlítitek, se meg nem vásároljátok, barom módjára. Ez a nép jobban gyűlöli és utál benneteket, mint saját bűnét. Még Dávid apátok se mondott rátok akkora átkot a 68-ik zsoltárában, mint a milyent naponta szór rátok a világ összes nemzete. Pedig Dávid király ugyancsak megátkozott benneteket amugy magyarmiskásan. Nektek szabad volt a középosztályt vallástalanná tenni, koldusbotra juttatni s aztán rabigátokba hajtani, a szolgaság jármát nyakába akasztani, hogy most mint vakeszköz, némi kegyelem morzsáért a ti érdekeiteket szolgálja és örökké a ti parancsaitokat lesse és teljesítsa s nekünk nem szabad a töletek vagyoniilag független főurakkal a haza, a király és nemzet megmentésére egyesülnünk.”

„Mert hát nem borzasztóság-e az, amit velünk ez a győzelmi mámortól megrészegedett fékevesztett zsidóság cselekszik? — Mi befogadtuk őket oly számban, amely számban az egész világon egy országban sincsenek; eltűrtük, hogy teljesen kiszipolyozzanak, földön

futókká, koldusokká tegyenek bennünket; megosztottuk velük szabadságunkat és most mit tapasztalunk? Azt, hogy szabadságunktól is meg akarnak fosztani bennünket. Nekik szabad gyülekezni. Mi nem háborgatjuk őket. Nekünk nem szabad gyülekezni, mert ők utunkat állják. Ők — egy pár zsidó kölyök! — Ők szabják meg még hitelveinket is; ők határozzák meg ezután azt is, hogy mit szabad majd papjainknak a templomban prédikálni; ők döntenek el, hogy mit szabad a keresztény iróknak írni és mikor kell őket elcsukni? Nekik minden szabad. Szent vallásunkat meggyalázzhatják, papjainkat piszkolhatják. Senki se vonja kérdőre őket."

Izgató résznek mondja az ügyész Dávid király 68-ik zsoltárának verses fordítását is, melyet a cikk közé iktatott a szerző s emiatt is pörölte, noha e versek már öt kiadásban láttak napvilágot s még eddig soha se indítottak miattuk pört. A versek így hangzanak:

„Szomjaztam! lelkem üdvökért epedt,
S epét adának ők, meg ecetet!
De hah! a kinok asztalán nekik
Rut vétkök mind, mind megfizettetik!
Tört hánytak ők Megváltójuk felé,
Hadd vesszenek most önmaguk belé!
Legyen, hogy szörnyű átoksúly alatt
Szemeik meghomályosuljanak!
Legyen boszúdnak láncai között
Kitört derékuk földre nyögözött!
S amig csak írtható, mig magva tart,
Irtsd, üldözd, verd, pusztítsd e ronda fajt.
Pusztuljon minden el, ha merre lép,
Vesszen, mely véle lakni mert, a nép!
Még földje is, melyen lakmározott,
Legyen lakatlan és megátkozott.
Mert még ki önnön vérző sebjei
Árán adott szabadságot neki,
Kit üdvösségül küldte végzeted,
Az ellen is oly szörnyen vétkezett!
És vétkezik mindegyre csak tovább!
Ne add neki a béke joghonát,
Ne vedd be, irtsd ki népeid közül,
Töröld ki őt az élet könyvibül.“

„Ide iktattam ezen verseket, hogy lássa a zsidóság, mily átkot szór rá Dávid király, hogy lássa a zsidóság, mi vár reá, ha tovább is üldöz bennünket. Viszont lássa a kereszténység: mi sors van reá szabva, ha a zsidójármot tovább is tűri. Lám Dávid király iszonyu átkot szór még arra a népre is, mely „vele mert lakni s arra kéri Istent, hogy irtsa ki azt a népet is.“

Ugy látszik, a zsidóság elérkezettnek véli már az időt arra, hogy Dávid jóslata beteljesedjék rajta, mert különben nem viselkednék oly botorul, oly eszeveszeten, oly vakmerően, oly támadóan a keresztényekkel szemben.“

Ezek azok a helyek az ügyészség által megtámadott éles cikkben, melyekben zsidók elleni izgatást vélt fölfedezni az ügyész.

De hála Isten, az esküdtek nem voltak egy véleményen az ügyésszel.

A tárgyalás.

A sajtótárgyaláson Zsitvay Leo kuriai bíró elnökölt; szavazóbírák voltak: Cseke Kálmán és Czekeliusz Marcell; jegyző: dr. Krenedics Gyula. A közvédat dr. Sánhta Elemér kir. alügyész terjesztette elő; a vádlott személyesen védte magát.

Mindenekelőtt az esküdtek kisorsolásához fogtak.

A következő 12 fővárosi polgárból alakult meg az esküdtszék: Kormos Gyula, Král László, Lechner Ödön, Madarász Gyula, Martos Ferenc, Nyáry István, Sós Miklós, Strobenz Fezso, Steinhardt Antal, Staffenberger István, Tonka Jenő és Zipernovszky Fülöp.

Az esküdtek kisorsolása után Czekeliusz bíró fölolvasta a vádleletet és az inkriminált közleményt, azután a vádlottat hallgatta ki a bíróság.

A vádlott után kihallgatták tanuk gyanánt Speciár János betűszedőt, Németh Gellért és Lepsényi Miklós szerkesztőket is. Mind a háromnak úgy tűnt fel, mintha a bemutatott kézirat dr. Bakonyié volna.

A szerzőség megállapítása után az ügyész terjesztette elő vádbeszédjét.

Az ügyész után dr. Bakonyi védelme következett. Beszéde rövid volt, de velős, tar almas. Minden mondas buzogányként csapott a zsidóvédő ügyészségre. Egyszerűen tényeket sorolt föl a zsidók életéből. Példákkal bizonyította, hogy cikkének minden szava arany igazság.

A hatásos védő beszéd meghallgatása után az elnök föltette a kérdéseket, mire az esküdtek rövid tanácskozás után a következő ítéletet hozták:

1. Van-e a cikki en izgatás? 10 igen, 2 nem.
2. Szerző-e a vádlott? 9 igen, 3 nem.
3. Vétkes-e a vádlott? 3 igen, 9 nem.

A sajtóbíróság ennek alapján dr. Bakonyit a vád alól fölmentette és a költségek viselésére az államkincstárt kötelezte.

Éljenek a kereszténylelkű esküdtek!

Hála Isten, még nem zsidósodtunk el egészen!

Még nem veszett el Magyarország!

A pálinka ellen.

„Nem lesz fogyasztási-adóemelés.“

Ez a summája annak a tárgyalásnak, melyet a fogyasztási adó ügyében végzett a parlament.

Minket a tétel sehogyan se nyugtat meg, miután szemmel látjuk, minő rossz következményei vannak a szeszes italok élvezetének. Egy sopronmegyei lapban olvastam, hogy a főszoigabírák mélyen elszomorodott szívvel adják tudomásul jelentéseiket a közerkölcsiség sülyedéséről és a köznép eldurulásáról. A cikk az iszákosság hihetetlen módon való terjedéséről, különösen a pálinka rendetlen élvezetéről szól, ámde a sok jajgatás mellett orvosságot a sebre, a társadalom e rákbetegségére nem ad.

Oly fontos lévén ez ügy, hogy a jelen fogyasztási adó ügyek keretében is erről az orvosságról épen semmit sem találok, szerény véleményemet nyilvánítom, hogy mi a teendő arra nézve, hogy a szeszes italok gyakori élvezetétől elvonjuk a népet, hogy megismerjék velük, mily sok bajt okozott már az iszákosság sokaknak.

A mai viszonyok olyanok az italmérés terén, hogy sehogyse megfelelők. A boritaladó a 7 millió forintot meghaladja, ezt felényire alább szállítva, a nép jobban szeretné a bort inni s nem volna utalva a még drágább pálinkára, mely esztét veszti.

Kénytelen lévén a pálinkához nyulni, csakhamar természetévé válik, mit aztán sok esetben szomorú példák bizonyítanak, hogy drágán fizeti meg. Némely községben gomba módra nőnek az ivóházak, mindmennyi megölői a nép anyagi és erkölcsi alapjának. Mi lenne tehát ezen állapotok megszüntetésére az orvos-

ság? Nem egyéb, mint volt Angolországban, ahol az ottani pénzügyminiszter egyszerűen kiizent a községeknek, hogy a pálinkaivást szüntessék meg. Okos cselekedet ez. Néhány hó alatt úgy fognak Angliában beszélni a pálinkáról, mint egy rosszról, mely ezer és ezer bajt, gondot okozott és sokakat koldusbotra juttatott.

Itt nálunk is egyedüli orvosság az volna, ha be tiltanák a pálinkabódékát és azokat a forrásokat is, ahonnan a nép szeszt kaphat és vásárolhat s így a bajon mindjárt a legradikálisabban segítve volna.

Mi — úgy látszik — még nem vagyunk ott, ahol Anglia. A mi társadalmunk még nem ébredt föl. Am jajgathatnak a statisztikusok, hogy itt meg itt, mily szomorúan terjed az iszákosság, de ha nem sdnak óvószert, mit se használ az ő jajgatásuk. Azt látják, mily pusztulást visz végbe a pálinkaivás, hogy az iszákos házát, földjét eliszssa s a családot éhezni hagyja, csak a maga torkának legyen: mégse hozzák meg a szükséges intézkedéseket annak megakadályozására, mint tette ezt Anglia.

Hogy a szesz oly drága, mit se használ. Mutatja azt a statisztika, mely a szeszjövédelmet tünteti föl. Az egyén kevesebbet fogyaszt ugyan, de pénzét mégis az ivóházban hagyja.

Csak radikális eszköz használ itt s ez nem más, mint hogy a *bor- és söradó* a minimálisra leszállítandó. A szeszestál drágaságánál fogva megszűnik a pálinkafogyasztás s helyébe a sörfogyasztás jön, mely amugy is táplálóbb ital s nem mérget adó, mint a pálinka.

Más államokban az eredmények mutatják, hogy például a *söradó* megszüntetésével a sörfogyasztás háromszoros s e mellett a szeszé arányosan csökkenő.

Ez a mód volna alkalmas a pálinkaivás megszüntetésére; hogy az intéző körök a polgárok jólétét, műveltségét, megelégedését emelve lassankint lehetetlenné iparkodnának tenni a szesz árusítását, élvezetét. Ugy is elég drága a szesz, tegyék olcsóvá a bort és a sört, hogy könnyen hozzá férközhessen az életerőt igénylő dolgozó nép s akkor segítve lesz a bajon. Alakítsunk mértékletességi egyleteket, ha ez nem tetszik és követeljük, hogy tulsák be a szeszfogyasztást. U. I.

T A R C A

Egy csüggedő fohásza.

Imádva fordulok
Te hozzád, Istenem,
Ki mindent alkotál,
Amit csak lát szemem;
Bármerre nézek is
E roppant föld körén:
Midőn éj-oszlaton
Kigyul az égi fény.

De titkos éjjed is
Csodákkal ugy teli,
Hogy járó lábaim
A földig megtöri.

S amit így gerjedőn
Számodra szül szívem,
Azt lelkem szárnyain
Hozzád röpittem el.

Hogy védj, ha helyzetem
Folyton nehezbülő
Sulyától szümbe' fogy
Az életkedv s erő;
Amelyek nélkül itt
E kéklő ég alatt
Gyötrődve tengeni
Oh! éltemet ne hagyj.

S ha már úgy, s annyira
Nyom a sors engemet,
Hogy kétség kezdi el
Gyötörni lelkemet,
S mint az, ki üldözött
Csak félve, bujva jár,
Rettegve képzelem,
Mi rám jövőbe vár

S fölöttem beborult
Égen nem láthatok,
Reményre biztatón
Ragyogni csillagot,
Amely oly hit között
Ringatna engemet,
Hogy enyhébb sorsra is
Bizalmam még lehet:

Oh akkor nyujts segélyt,
Atyait énnekem —
Egy mentő deszkaszált
Az élet-tengeren;
S vezessed át velem
Azt szirten és habon,
Ahol a csüggedés
Velem jár egy uton

S ha tán jobblétemért,
Szívöl jött hő imám,
Előttem már kegyet
Számomra nem talál:
Oh nem szünök azért
Kérlelni jobbodat,
Amig csak életem
E földhöz kötve tart.

Hogy csüggedetlenül
Bármilyen sors előtt
Megálljak, Istenem,
Te adj hozzá erőt
És el ne hagyj soha
Magamra, védtelen;
Lebegjen szent szined
Elöttem szüntelen.

Hogy félni tudjalak
A sors bármerre vet,
S imádni lángolóbb
Kebellel szent neved;
S nyugodtan várni azt
S majd türni szótalan:
Ami a szem elől
Jövömbé' rejtve van.

Megyesi Sándor.
iparos segéd.

H I R E K.

Szentlélek kegyelme. Halasról írja levelezőnk, hogy ott Jézus-társasági atyák kilenc napon át szent miséket tartottak. A magasztos lelki gyakorlatoknak nem csak az az üdvös eredményük lett, hogy a hitéletet újra fölvirágoztatták, a hiveket bünbánatra serkentették, hanem egy lelket is visszavezettek a tévelyből az igaz vallás ösvényére. Bori Mária hajadon ugyanis a reform. tévelyből visszatért a kath. egyház kebelébe s a hitvallást főt. Flódung J. Jézus-társasági atya kezébe tette le.

Március 15. Mint minden évben, úgy az idén is megünnepelte a nemzet ama napot, mely a sajtószabadság emlékűnepe. 1848 óta azonban nagyot fordult a világ. Ma már a sajtószabadság ellen dolgozik a kormány és Kossuth Lajos fia titkos szövetségesévé lett az osztrák szellemű Bánffy-kormánynak. Az igazi függetlenségi pártot az egyesült Bánffy- és Kossuth-párt tönkretette. Ma már csak néhány képviselője van annak. Kossuth Ferenc annyira se becsüli 43. emlékét, hogy megjelennek azok között, akik azt megünneplik vagy csak egy szóval is elkesitené az ifjúságot. A pártjabeliek is elbujtak (az egy Madarász József kivü!), nehogy meglássa őt a kormánypárt valamelyik embere. No hanem az ifjúság se akar ám semmit is tudni a ról, mintha élő Kossuth is volna még a világon. Az ő vezére Ugron Gábor, az igazi függetlenségi férfiú. Márc. 15-én is Ugron Gábor beszélt az ifjúságnak és a diszes gyülekezetnek, elítélve azokat, akik azért nem mernek mutatkozni, mert csak elbujva kereshetik hasznukat. Csak beszélj, jó székelj vitéz, beszélj! Azért ki nem ragadod butaságától a nép azon részét, mely a titkos kormánypártot követi vakon, elv nélkül.

Derék község. Ghymes községben a napokban választották meg a községi tisztviselőket s minden helyet derék néppárti férfakkal töltötték be. Így kell tenni minden községben, majd aztán más világ következik!

A néppárt győzelme. Folyó hó 15-én volt Somlyó-Vásárhelyen a községi képviselők választása. A közdelemre minden épkezláb, sőt még a nyomorék zsidó-liberálisok is megjelentek, de annak dacára is csufos vereséget szenvedtek s kivétel nélkül derék néppártiak választották meg. A megválasztottak: Fekete János, Deés Károly, Fleischmann József, Fábrián Ferenc, Domonkos József és Deés ihály.

A Rába szabályozás ügyében, mint tudomásunkra jutott, a Rábaközben a közigazgatási hivatalnokok mozgalmat kezdeményeztek, és egy küldöttséget akarnak menesztetni a kormányhoz, a Rábaszabályozási költség leszállítása miatt. Figyelmeztetjük t. olvasóinkat, hogy

legyenek egy kis türelemmel, mert tudunkkal ez ügyben már folyik egy akció. Ezt tudják az illető hivatalnokok is, kik olcsó érdemeket szeretnének szerezni. Kár minden krajczár utiköltségért, mert, mind a Rábaszabályozási társaság, mind a néppárt ez irányban megtette és megteszi kötelességét, ha nem is ennyi zajjal mint a kormánypárti emberbarátok, de mindenesetre nagy buzgalommal, népszerűtettel és sikerrel.

Uj ker. fogyasztási szövetkezet alakult Lengyel községben is Tolna vármegyében, mint ottan: levelezőnk értesíti lapunkat, mert a nép már ott is megunta hízalni a közvetítő kereskedést.

Egy csodarabbi furfangja. Egy galíciai rabbihoz, aki csodatevő hírből áll, beállított nemrég egy szegény zsidó és segítséget kért. A rabbi egy krajcárt adott neki s azt mondta, hogy ha ezt egy vízzel telt tálba mártja, arannyá fog változni, de csak akkor, ha amint a krajcárért nyul a vízbe, nem gondol egy rhinoceroszra. „Már miért gondolnék rhinoceroszra”, — kiáltott örvendezve a zsidó — „hiszen én ily állatot még soha nem is láttam!” — „Még soha sem láttál rhinoceroszt?” — szólt a rabbi — „no mindjárt mutatok neked egyet.” Ezt mondva, előhozott egy rajzolt rhinoceroszt, amit a zsidónak megmutatott. Nagy örömmel tért haza a zsidó, de valahányszor a krajcárt a vízbe mártotta, a rabbinál látott, rhinocerosz mindig a szeme előtt lebegett. A szegény zsidó átkozza emlékező tehetőséget, a rabbi pedig örül, hogy csodatevő hírét megmentette.

Halál a gyóntatószékben. Linzben Berslmayer Mihály, az Orsoi-nyóvérek gyóntatója, e hó 14-én reggel a gyóntatószékben hirtelen halállal kimult. A gyorsan előhívott orvosi segély jobboldali szélhűdést konstatait. A lelkész 84-ik évében volt, s magas kora dacára most is minden nap reggel 4 órakor kelt.

Régi kincsek. Ghymes községben folyó hó 10-én a gyermekek játszás közben egy régi pajta helyén mintegy két liter nagyságu fazekat találtak, melyben 160 darab régi ezüstpénz volt. A gyermekek a régi forintok nagyságu és még nagyobb pénzdarabokat játékszernek használták és dobálództak vele, míg végre az egyik gyermek apja észrevette, hogy annak a játékszernek értéke van és egy gyermektől 16 darabot elvett. A községi jegyző most iparkodik a pénzeket összeszedni, de eddig csak 28 darabot sikerült megtalálnia. — Debrecenből szintén vettünk egy ilyen hirt. Irják, hogy Degenfeld Pál gróf iratosi erdejében Németh János napszámot harmadfélezer ezüst tallért talált és Debrecenbe Harányi Gusztáv törvényszéki vizsgálóbíróhoz vitte a régi pénzeket. Van köztük 132 réz és 1196 darab ezüst pénz; tulnyomólag lengyel és orosz pénzek. A régiség egyharmad része a kincstárt, a másik harmada Degenfeld Pál grófot, kinek birtokán találták, harmadik harmada a megtalálót illeti.

Adakozás. A p-családi rozza t templom kijavítására begyűlt 295 frt. Ehhez járultak szives adományokkal: Öfensége Ottó főherceg 15 frt. Csornáról Dr. Kunz prépost ur 30 frt. Sugár Sándor ur 10 frt. Felsőszalváról Csóka István 5 frt. Győrből Schlegel kanonok ur 48 frt. gr. Majláth segéd-püspök 10 frttal. A p-családi templom javítására befolyt összeg 1413 frt. Fizesse meg Isten ezereszeresen minden kegyes adakozónak! Pusztá-Család, u. p. Iván, Sopronm. Csóka János, templomgondnok.

Kimutatás. A Nyulason Mosonmegyében tervezett Szent-Sziv templomára begyűlt az utolsó kimutatás szerint 5161 frt. 65 kr. Ehhez ujabban a következő kegyes adományok járultak:

Magyar-Óvárról a takarékpénztár (ujólag) 25 frt. A „Christliches Volksblatt” utján: Bács-Csébről a kath. kör 3 frt., Handlováról Wagner Átyás 2 frt. 90 kr., Szolcsánról Stiglicz Gizella 50 kr. és Bonyhádról Wenzler István 20 kr. Perbárról Pestm. Walter Márton 4 frt. Győrből Bordás Antal 10 frt. Nezsideről nt. Schilhan Marcell káplán ur által N. N. 1 frt. Ujvárról Potrecz Miklós és neje 1 frt. Valláról Mosonm. Müllner János 1 frt. Béla-Bányáról Gázsó Mihály 50 kr. Nyulasról offertorium 1 frt 06 kr. Sopronból „Westungarisches Volksblatt” utján N. N. 50 kr. Scheibsről Alsó-Ausztriából ft. Nitz Károly plebános ur 5 frt. Markotáról N. N. 2 frt.

Tehát az építési alap jelenleg 5219 frt. 41 kr.

Házay Lajos plebános.

Egyházi szerek, templomi zászlók és lobogók stb. bevásárlására ajánljuk **GAVORA JÓZSEF** egyházi szerek műintézetét Budapest váci-utca 17.

Stáció képek, menyezetek, lobogók, valamint bármily nemű egyházi szerek jutányos árak mellett kaphatók **Oberbauer A.** utóda cégnél, József kir. herceg és Klotild kir. hercegné udvari és kir. fens. udvari szállítójánál.

Ellsmert megbízhatóság, pontos és szolid kiszolgálás.

HITBUZGALMI ROVAT

Sz. Viktorián és társai vértanuk.

Március 23.

Viktorián előkelő tekintélyes adrumetumi polgár volt. Az ötödik században élt Afrikában. Ügyessége fedhetetlen, erényes élete miatt a vandál király, Hunnerich is nagyra becsülte őt, Karthago főparancsnokává s afrikai helytartójává tette.

Hunnerich király keresztény volt ugyan, de az Arius-féle esetnek hive. Uralkodása elején nem bántotta a katolikusokat, de látván, hogy engedékenysége következtében azok napról-napra gyarapszanak, az árián hivek ellenben fogynak: szigorú intézkedéseket tett a katolikusok elnyomására.

Előbb csak a papokat és az Istennek szentelt szüzeket igyekezett a katolikus hittől elvonni. Mivel azonban a kedveskedés és csábítás hiába való volt: üldözni, kizozni, büntetni kezdte őket. Az egyházi előjáróság üldözésével a többi hiveket vélte megfélemlíteni. Azonban csalódott. A hivek papjaikhoz és hitükhöz annál inkább ragaszkodtak, minél inkább üldözték a papokat. Ekkor, 484-ben az összes katolikusok üldözését rendelte el. Ez üldözésben nem riadt vissza semmi-féle eszköztől sem. Lett legyen valaki bármily előkelő, bármily kedves embere, bármily hasznos polgár, — ha katolikus volt és katolikus hitétől elpártolni nem akart: irgalom nélkül ellene fordult és teljes dühvel üldözte őt.

Igy bánt el Viktoriánnal is.

Mások által tudtára adta, hogy ha elhagyja a katolikus hitet és áttér az árián eretnokségre: továbbra is kedves embere marad, sőt még kegyben és kitüntetésben is részesül. Ha ellenben makacsodik a katolikus vallás mellett: a császár is megvonja tőle kegyét. Viktorián meghallgatta a császár hiraóit és a király üzenetére így felelt:

„Mondjátok meg a királynak, hogy egész bizalmamat Jézus Krisztusba helyezem, azért tetszése szerint akár máglyára, akár a vadakkal való küzdésre, akár bármely más kínzásra ítélhet. De a keresztény katolikus anyaszentegyházat, melynek kebelében újjá születtem a szent kereszttség által, soha el nem hagyom.”

A király, midőn Viktorián üzenetét vette, igen felbőszült, őt elfogatta és a legborzasztóbb kínokra ítélte s a halálos ítéletet rajta végre is hajtották.

Ugyan e napon a szentek névsorát tartalmazó római vértanú könyv említi két fitestvért. E két testvért elfogták, felakasztották és lábaikra nagy súlyt kötöttek. Midőn már egy ideig így függtek: az egyik elcsüggedve arra kérte hódérait, eresztenék kissé le, hogy lélegzetet vehessen. De bátyja figyelmeztetésére csakhamar észre tért és felkiáltott: „Nem, nem akarok már többé lélegzetet venni. Ellenkezőleg még jobban kinezatok. Azzá akarok lenni én is, ami bátyám.”

Ugyancsak 484-ben március 23-án halt meg vértanú halállal sz. Liberát is családjával együtt. Liberát híres orvos volt Karthagóban. Őt is felszólították a katolikus hittől való elpártolásra, de a felszólításra nem is figyelt. Elfogták tehát és feleségével együtt börtönbe vetették. Midőn kedves kis fiaitól válnia kellett, igen elzékenyülve ölelte őket magához, mintegy arról gondolkodva: ne hagyja-e el a katolikus hitet, hogy gyermekeit megmentse? Észre vette ezt neje, s hogy aggodásait eloszlassa, mondá: „Ne aggodjál gyermekeink miatt. Jézus Krisztus oltalmazni fogja őket.”

Külön börtönbe zárták Liberátot is, nejét is. Az eretnekek, hogy hitében megingassák a nőt, azt hazudták neki, hogy férje már engedelmeskedett a király parancsának. A nő azonban csak kétkedve hitt: „Előbb magam akarom férjemet látni, — ugymond, — azután azt teszem, amit Isten fog sugálni.”

Kivezették a börtönből. A törvényszék elé állították. Megpillantá ott férjét nagy népiömegetől körülveve. Hozzá ment, nyakát átkarolta és mondá: „Szerencsétlen! Méltatlan vagy az Ur kegyelmére és irgalmára. Miért vágytál pillanatnyi jóllétre, hogy örökre elvesz? Mi hasznát fogod venni az aranyból, vagy ezüstnek? Meg fog ez talán menteni az örök tüztől?”

Liberát csodálkozva hallgatta nejét. „Mi bajod, asszony? Mit beszélsz? Mit hallottál felőlem? Hiszen én Krisztus nevében örökké katolikus maradok és soha le nem mondok arról, amivel bírok.” Az eretnekek hazugsága ekkép csuffá lett.

Midőn elszakították fiaitól, kinyes szemekkel tekintett rájuk és gondolkodott: mit tevő legyen? Hős lelkű neje azonban megóvta az eleséstől.

„Oh Liberát” — mondá — fiaidért lelkedet akard elveszteni. Képzeld magadnak, mintha nem születtek volna. Hisz Krisztus őket is oltalmába veszi, miután hozzá ragaszkodnak, Nem hallod, mily bátran kiáltják: „Mi keresztények vagyunk!”

A család jövője ejti gondolkodóba ma is a katolikus férfiakat, főleg a hivatalnokokat.

Nem mondották-e és nem mondják-e most is: Nekünk ugyan nem kellene ezek a vallásrontó törvények, de hát családunkat csak nem vethetjük oda a nyomornak és azért mutatnunk kell, mintha kellenének.

— Mi eljáránk a templomba, de hát a hivatal az első mert ez szerzi meg a betevő falatot.

Ejnye, hát már elfeledtük volna, amit az Ur Jézus oly gyönyörűen mondott? „Ne aggódjatok életetekről, mit egyetek, se testetekről, mibe öltöztetek. Nem több-e az élet az eledelnél és a test nem több-e az öltözetnél? Tekintsétek az égi madarakat. És a ruházatról miért aggodtok? Nézzétek a mezei liliomokat.

Ne aggódjatok tehát, mondván: Mit eszünk, vagy mivel ruházkodunk? Hisz tudja a ti Áyátok, hogy mindezekre szükségtek vagyon. Az Ur Jézus szavaihoz nem szükség valamint is hozzá adnunk. Gondolkodjunk fölöttük és vessük félre kislelküségünket!

Sz. Alajos társulata.

Közel két éve sz. Alajos társulata ügyében zászlót bontottam. Hazám ifjuságát toboroztam e zászló alá. A ifjak elszántabbjai a zászló köré csoportosultak is. A zászlón sz. Alajosnak, szüzi tiszta képe ragyogott s a toborzó úgy szólt: Jer magyar ifjuság, lépj az ifjuság példaképének és pártfogójának, a tiszta, ártatlan s e mellett mégis szigoruan bünbánó sz. Alajosnak nyomába. Jer dicső ifjuság! Kövesd sz. Alajost az áhitatban s az erényben. Áhitatod az Oltáriszentségre, Jézus sz. Szívére, sz. Máriára irányuljon. Erényeid, melyekkel különösen ki kelljen tűnnöd, az alázatosság, a tisztaság, az önmérséklet, a szeretet legyenek.

A zászló ki volt bontva. A kedves „Magyar Néplap“ volt a zászló tartója. E kedves lap hasábjai hangzottak hétről-hétre: „Alakítsunk sz. Alajos társulatot!“

Megalakult-e már e társulat? kérdék azóta többen. Feleletem: jelentkeztek ifjak, számra nézve százon fölül is, akik jelentették, hogy belépnek a sz. Alajos társulatába. — De vajjon e jelentkezés elegendő-e a társulat megalakításához?

Ha életre valónak, az életbe kihatónak akarjuk e társulatot: akkor a puszta jelentkezés elfogadásával, az érme s a szabályok elküldésével beérnünk nem lehet. Hiába. Emberek vagyunk. Az első buzgóság csak hamar elernyed. Az ifju tűz, főképp a magyar, hamar lobban, de hamar el is lobban. Szalma tűz az, úgy mondják.

Ám e társulat, ne szalma tűz lobbanása legyen! Legyen az nap, s annak állandóan világító és melegítő, életre keltő sugarai a tagok.

Hogy azonban ilyen lehessen: lüktető életerőre, folyton buzdító s lelkesítő szóra, közlönyre, lapra van szüksége.

Hogy mire buzdítson, mire lelkesítsen e lap, azt a társulat szelleme szabja meg. Szellemét a társulat célja mutatja be. Áhitat és erény ápolása s élesztése a társulat célja. Áhitatról és erényről kell azért szólnia, áhitatra és erényre kell lelkesítenie e lapnak.

A szó indít a példa vonz. A lelkesítő szót hadd támogassa a példa! E lelkesítő példakért a multba kell visszanyulnunk, a rég multba s a közelmultba. A rég multban a szenteket találjuk, a közel multban a társulati tagok nemes tetteit.

Nem érhetjük azonban be azzal, hogy csak dicsőítsük és gyönyörködve szemléljük a multat. Az ifjuság a jövő nemzedéke. A jövő áll előtte az ő teendőivel, az ő kegyelmeivel, áldásaival, de egyszersmind veszélyeivel is. Azért a jövőbe is kell tekintenünk, hogy előkészíthessük az ifjuságot a reá váró jövőre.

Ime a lap iránya, szelleme, tervrajza!

Mit szólsz hozzá te? nemes ifjuság! Tetszik-e,

avagy se? Nyilatkozzál! Megindítsuk-e a lapot, vagy te szükségét nem érzed?

Mecenásunk nincs, aki fődözze a nyomdai és postai költségeket. A lapot ingyen nem küldhetjük, mert magunk is szegények vagyunk.

Kész vagy-e hát néhány fillért áldozni lelkedért? De kérded, mi az előfizetési-ára lapunknak?

Te szabd meg az előfizetési árat! Ez általad megszabott ár szerint nyújtjuk azután majd kisebb, avagy nagyobb terjedelemben, ritkában, avagy gyakrabban a lapot.

Ha győzőnk pénzzel: havonként legalább egyszer indítanók utnak, füzet alakjában.

Szólj hát, kérlek, a dologhoz! Szólj előfizetéssel! De szólj, kérlek, szellemi munkássággal is.

Ha majd a jó Isten kegyelmével s a te támogatással, végre megjelenhetik sz. Alajos lapja, akkor majd igennel felelhetek ama kérdésre is: „megalakult-e már sz. Alajos társulata avagy se?“

Addig azonban csak e szerény kérést leszek kénytelen tovább is hangoztatni.

„Alakítsunk sz. Alajos társulatot!“

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN!

Ausztria. A liberalizmus napja Ausztria egén leáldozott. A mostani választásoknál az egész vonalon csufos vereséget szenvedtek. Alig maradt meg nagy táborukból egy-két ember hirmondónak. A keresztény pártok diadala teljes. A zsidóság kétségbe esett. Amit csak megtehettek, mindazt megtették, és mégis elbuktak. Sok zsidó elkéseregésében el akarja hagyni Ausztriát s be akar vándorolni Magyarországra. Ide bizony ne jöjjenek, van nekünk zsidónk több mint kellene.

Görög-Török marakodás. Görögország még mind- eddig nem teljesítette a nagyhatalmak kívánságát. Nem hagyta el Kréta szigetét. Legújabb hírek szerint a nagyhatalmak kényszeríteni fogják Görögországot, hogy csapatait azonnal vonja vissza s már meg is egyeztek abban, hogy Krétát a hatalmak egyesült serege szállja meg. Kréta önkormányzatot kap. Bécsi jelentés szerint Kréta kormányzójaul Vlademár herceg dán királyfiut szemelték ki s erre nézve már több hatalom megegyezésre jutott.

KÖNYVES-POLC

A zsidó vérgyilkosságok története. Olvasóink emlékeznek még, hogy a kir. ügyészség a mult év havában lefoglalta az ily című könyvnek a még meglevő példányait és a „zsidó vallás elleni izgatás“ címen esküdtszék elé állította a német eredetű könyv fordítóját Bonitz Ferenczet. Az esküdtszék azonban a mult év őszén egyhangulag felmentette az ellene könnyelműen és zaklatás céljából emelt vád alól s miután ennek következtében a lefoglalt könyv is felszabadult, ennek most második kiadása van sajtó alatt és nemsokára meg is jelenik. A második kiadás ára 1 forint 50 kr.

lesz és kérjük mindazokat, akik érdeklődnek a rendkívül érdekes és tanulságos, de a zsidók ellen nem éppen nem izgató könyv iránt, forduljanak megrendeléseikkel *Valter Ernő*hoz, a Szent-Gellért nyomda főnökéhez, Budapest VIII. kerület Práter-utca 44-ikszám.

A Karassó-mellől. Ez a címe egy csinosan kiállított könyvnek, mely 15 válogatott elbeszélést tartalmaz. Az elbeszéléseket *Neumayer K. Rezső* írta, akinek a tollát eléggé ismerik olvasóink a Magyar Néplapból. A könyv ára egy forint. Megrendelhető a szerzőnél Püspök-Sz.-Erzsébeten, aki azt a pénz előleges beküldése mellett bérmentve küldi meg a megrendelőnek. A nemesen szórakoztató könyvet melegen ajánljuk olvasóink, különösen pedig a hath. olvasó körök figyelmébe.

A tavasz küszöbén egy szakkönyvet is ide helyezzünk a könyves polcra, hogy a gyümölcskedvelők figyelmét rátereljük. A mű címe: „Utmutatás a gyümölcsfák tenyésztésére, faiskolák és gyümölcstelepek alapítására és kezelésére nézve.” A jeles munkát a saját és hazai gyümölcsészeink tapasztalatai alapján *Jeney Ernő* sz. Benedek-rendi jószágkormányzó ur írta s megrendelhető nála (Komárom-Füss) 80 krajcárért. Nélkülözhetlen mindazoknak, akik az oly hasznos gyümölcskertészetet szeretik.

A katolikus család. Ezen a címen indult meg egy kis havi közlöny az év elején. Szerkesztőj főt. *Lóváry Alajos Bakony-Koppányi* lelkész, a Szent Család-egyesület igazgatója. Megjelenik minden hónapban 16 oldalra s az ára egy évre 1 forint. Megrendelhető a szerkesztőnél (*Bakony Koppány, Veszprémmegye, u. p. Csóth.*) A hézagpótló, jeles tartalmu kis folyóirat méltán számíthat a kath. családok pártfogására.

A szent keresztut. A keresztut járatásának módja. Tartalmazza a bűjtben keresztut végzésénél használatos imákat és énekeket. Öreg olvasható nyomás, előírt és engedélyezett szövegezés. Függelékül néhány bűjti ének. A szent keresztut megjárásánál engedélyezett bucsuk megnyerésére alkalmas imákkal.

Keménykötés, vörös metszés, három képpel, *darabonként 18 kr.* Tíz példányon túl 15 kr. Megrendelhető az *Oktató Népkönyvtárnál, Pozsony, Ferenciek.*

MAI KÉPÜNKHÖZ.

Nagy szomorúság az, mikor a kenyérkereső családfő súlyos betegen fekszik, hát még mikor élet-halál közt lebeg. Az aggódó családanya folyton rémeket lát, hol a halál, hol a nyomor vigyorgó alakját s úgy liktet a szíve a rémülettől, mikor ezekről a betegre fordítja vizsga szemét s nem tudja él-e, hal-e az? Egyedüli reménye a jó Istenben van, aki csak nem engedheti, hogy a nevetlen kis gyermekek árván maradjanak. Aztán az orvosban bizakodik és szinte a szívébe iparkodik annak látni, hogy a beteg állapota felől tájékozódást szerezhesen. Oh, mint gyözködik magával a szegény asszony, hogy elhihesse az orvos bizható szavát. Mert oly nehéz azon megnyugodni, mikor a beteg

folytonosan nyög vagy nehezen hörög. De hát végre is megnyugszik s azon van, hogy az orvos rendelését minél pontosabban teljesítse. — Mai képünkön, mely egy erdészlakot mutat az erdőszélen, szintén olyan házat mutatunk be, amelyben súlyos betegen fekszik a családfő. A múlt hónapban még erőteljes duzzadva járta be az erdőséget naponként, hogy kötelességét hiven teljesítse. Nem tartotta vissza még a legborzasztóbb zivatar se. Ma pedig már mozdulni se tud, mert a lába el van törve, eltörte egy vadászgolyója. Oh azok az istentelen vadászok! — sóhajtja a szegény asszony. Most már el se adhatják a vadat, mert beállott a tiltott idő és még se tudnak nyugodni. Eddig a piacra lopták a vadat, most pedig a konyhájukra hordják. Elpanaszolja az orvosnak is ott a ház előtt, melynyire óvta tőle férjét, hogy kerülje azokat az istentelenekeket. De hiába beszélt neki, mert az csak a kötelességét emlegette és ismerte. No hát most itt van! Talán egész életére nyomorék lesz. — Az orvos persze iparkodik a szegényt megvizsgálni és bátorítja, hogy nem lesz semmi baj, a láb összeforrad, csak vigyázzanak rá, hogy a kötés meg ne sérüljön. Még a szánkóhoz is oda kiáltja a szegény asszony: Eljöjjön ám kedves doktor ur jókor reggel!

Szerkesztőség üzenetei

Legutóbb szétküldött számunk 5 oldalán, a „Nem adózunk!” című közlemény b) pontja alatt foglaltakban két sajtóhiba van. 1000 korona helyett ugyanis csak 100-nak és 500 helyett 50-nek, 10.000 helyett pedig 1000-nek és 5000 helyett 500-nak kell állni.

K. Gy. Kalocsa. Köszönjük a fölvilágosítást. Majd talán hasznát vesszük még, mert abban az ügyben többször kérdezősködni nálunk. — **Sz. I. Bodonhely.** Nem levelet kell arról írni, mert abban keveset lehet eimondani, hanem könyvet, azt pedig nem régen írt *Losonczy Scabó* Endre. Megrendelhető az *Alkotmány* kiadóhivatalánál. Ára bérmentve 65 kr. — **Sch. K. P.-Család.** Szívesen megteszük, de minden alkalommal tessék a kimutatást minél rövidebbre, a papír egyik oldalán írva beküldeni s azon a papírszeleten, amelyre a kimutatás van írva, semmiféle más közlemény ne legyen. — **H. J. Kenese.** Igen. Hogy azonban ideiglenes vagy élelfogytiglan való elválás engedélyezhető-e, azt csak az illetékes (szentszéki) bíróság állapíthatja meg. Élelfogytiglan való elválásnak csak házasságtörés esetén lehet helye. Magától értetődik azonban, hogy az elválás még nem semmíti meg a házasságot, az elválasztott felek tehát más házasságot nem köhetnek. — A belügyminiszteriumhoz. — **Cs. J. Uj-Kigyós.** Nem közölhető. — **G. L. Szársóld.** Ha valaki kérdezősködik, majd ajánlani fogjuk. — **F. T. J. Tengőd.** Mi a kereskedő cégeket nem ismerjük. Ott kellene kérdést tenni, ahol olyan szövetkezeti kereskedés már virágzik. — **K. J. Párkány.** Van. — **P. M. Patak.** Nálunk nincs. Tessék valamely könyvkereskedéshez fordulni. — **T. Gy. Pölöske.** Nem megy az oly könnyen. Legjobb volna valakinek följönni Budapestre és itt személyesen érintkezni az igazgatósággal. Nagyon ostoba ember az, aki amiatt akar gunyolódni, hogy egy egyszerű ember nem képes egy hitelszövetkezetet maról-holnapra nyélbe ütni. Az is baj, hogy nem a tanítóval vagy plebánossal iratnak ily ügyben. Az ő szavuknak mindjárt nagyobb nyomatéka lenne. — **B. A. Jászberény.** A bélyeg a szerint számíttatik, ahány ívre vannak írva az alapszabályuk. — **A. L. Sikiós.** Holmi zsidó kölykek ér teltségeivel nem foglalkozhatunk. Lapunk nem arra való, hogy az ebugatás hangját szélesebb körökben elterjeszse. — **J. Kapócs VIII. ker. József-utca 25.** Erkölcsei bizonyítvány a

plebános uról. — **Z. J. Bagota.** Helyszerzéssel nem foglalkozunk. E célra itt tömérdek eselédelhelyező intézet van, azok valamelyikéhez tessék fordulni. — **J. G. Hetés.** Csak a közigazgatási hatóság mondhatja meg. — **G. J. Bagh.** Majd elolvassuk. Ha beválnak, szívesen. — **G. I. Epöl.** Nem érdemes velük foglalkozni. Azok nem kath. fiatalberek vagy mint falun mondják legények, hanem egyszerű vén kamaszok. Hiszen ha legények vo'nának, csak tudniok kellene, mi a magyar tisztesség és becsület. Hogy beállottak a zsidó tojáshordó szamarának, ezzel megmutatták, hogy mik ők. Lám amazok, mint érettebb gondolkozásuk, föl tudták fogni, milyennek kell lenni egy igazi magyar legénynek, mert van bennük méltóság s annyira fölöttük állanak amazoknak, hogy egy napo említeni se lehet őket. Az olyan okatlan suhancok még nem arra való, hogy a higgadt legények maguk közé fogadják őket. Legalalmasabb helyük volt azoknak ott, ahova huzódtak. Ha emezek egyike azok közé áll valahol, bátran azt mondhatják: a borjuk között áll a pásztor. Ekkora a különbség köztük! — **N. B. Ragyole.** Az illetőt nem ismerjük. Ha levelet akar iratni, legalább bélyeget mellékelhetne. Ilyen ügyben azonban még akkor se írának, mert már ezerszer elmondottuk, hogy amit ott olvas, az nem szent irás s elmondottuk azt is, hogy kölcsönt nem *ügynököktől* kell kérni, hiszen azoknak nincs olyan pénzük, hogy azt 40—50 esztendei amortizációra való kölcsönképpen oda adhassák, hanem azok is *pénzintézetekhez* fordulnak, tehát csak közvetítik a kölcsönt, de természetesen nem Isten nevében, hanem busás nyereségért, mert hiszen abból élnek. De hát miért nem fordul egyenesen pénzintézethez? Hiszen a pénzintézet az ügynök közvetítésével is csak úgy ál ám önnek kölcsönt, ha nem az ügynök, hanem a pénzintézet becsüse és megbízottja vizsgálja meg a dolgot. Már most ha ennek az utiköltségét meg kell térítenie (ami nem is rughat akkora összegre, amekkorát ön említ), miért akar még az ügynöknek is fizetni? Mert ez is elő fog ám állni a követelésével, erre legyen elkészülve. — **Sz. A. Bajmok.** Például Dudás István gazdasági intézőnél is kaphat Lontón, Hont megyében. Gyökeres ezre 8 frt, sima 4 frt. Nagyobb megrendeléseknél árengedmény. — **Sch. Gy. Budapest.** Tudunkkal nem történt. — **H. M. Endröd.** Azt tetszik mondani, hogy az ügyben pör folyik. Már most hát hova fordulna? Hiszen máshova csak nem fordulhat, mint oda, ahol a pör folyik. Ha igazságos az ügye, akkor ne féljen a bíróság ítéletétől, ha pedig nem volna igazságos, akkor meg hiába lenne akárhova fordulnia. Nem kell olyant gondolni, mintha a néppárti képviselők, vagy bárki más tehetne ott va' amit, ahol a bíróság it l a törvények és az igazság szerint. — **M. Gy. Tahi-Tótfalu.** Az örökös főispánság ma már csupán cím A főispán a kormány hivatalnok, tehát nem ur, mint hajdan volt, hanem szolgál, akit a gazdája, t. i. a kormány (a belügyminiszter) akkor csap el, amikor neki tetszik. — **Sz. K. Nemes-Keresztur.** Nem úgy irtuk. Azt mondottuk, hogy a néppárti képviselőknek alakítaniok kell maguk közül egy ilyen bizottságot, de még nincs megalakítva. Most nagyon el vannak foglalva a miniszteri tárcák költségvetésinek tárgyalásával. De hiszszük, hogy az is meglesz mielőbb. — **K. A. Kis-Komárom.** Nem kaphat. — **Cs. M. Sopron-Tamási.** Arra a Sopronból küldözgetett kis kormánylapra vonatkozólag csak annyit mondunk itt: kis kutya, nagy kutya nem ugat hiába. Annak a néppártnak nagyon sok érdemének és becsületének kell lennie, ha már a kormány ennyi hiábavaló zuglapocsárára költekezik, csak hogy a néppártot rágalmazhassa. De hát hol lehetne ma már (a Magyar Néplap 6. esztendejében) olyan elmaradt kath. polgárt találni, aki ilyen kitartott lap szavára csak annyit is adna, mint a kutyaugatásra. Már néhány hét előtt is beküldötték egy s ímát, akkor irtunk is rá valamit, olvashatta a 10-ik számban. — **T. M. Zies.** Csak a püspök tehetne valamit. Folyamodjanak hozzá újra és kérjék azt, hogy saját hatáskörében rendeljen el a magyarságra nézve méltányosabb változtatást. — **R. S. Csepreg.** Nem lehet néhány szóban apróra elmondani. A gör. kath. elismerik fejüknek a római pápát, de az Isten-tisztelet nyelve náluk görög, külön zertartásuk és fegyelmük van. Csupán ebben különböznek a latin egyháztól. Papjaiknak (főszentelésük előtt) a nősülés meg van engedve, de a

nős papokból püspökök soha se lehetnek. Ezen egyháznak jogállása a római kath. egyházával mindenben azonos. — A nem egyesült görögök azok, akik a keleti egyház szakadása után mind- ezideig megmaradtak a szakadárságban. — **T. P. Ughi-révi pusztá.** Nem tudunk róla, de azt a kis imát bizony jó volna minél többször elmondanunk napjában.

A kiadóhivatal üzenetei.

Papp József Gérece. Megkaptuk. A két elmaradt számot pótlólag küldtük. — **T. L. Ráró.** Tartozása 95 kr. A naptárt küldtük. — **M. J. K. T. Magyar-Lak.** Megkaptuk. — **L. I. Abauj-Szántó.** A naptárt küldtük, a másik könyvet tessék az illető szerzőnél megrendelni. Nálunk nincs. — **Marosits Ignác.** Harasztú. A dolgot rendbe hoztuk. — **E. I. Hany.** Előfizetésül még 50 krt kapunk. — **K. I. Szombathely.** Hátraléka 1 frt 10 kr. — **B. J. Szilas-Somlyó.** Nem. — **Agrárbank.** (Budapest, Erzsébet-tér.) — **P. A. Hatvan.** 1875. júliu hó óta 2 frt 75 kr.

Gaonapiac.

	frttól	frtig
Buza bántási	7.80	8.35
— tiszavidéki	8.05	8.40
— pestvidéki	8.00	8.35
— fehérm.	8.00	8.35
— bacsikai	8.10	8.40
Rozs elsőrendü	6.35	6.40
— másodr.	6.30	6.35
Árpa takarmány	4.45	4.50
— égetni való	5.50	5.90
Zab	5.85	5.60
Kukorica	3.60	3.65

Nyilt tér.*)

A magyar asphalt részvénytársaság ma délelött tartotta meg az **Ország** Sándor elnöke alatt rendes évi közgyűlést.

Az igazgatóság jelentése szerint a mult évről visszamaradt s ujabban szerzett nagy terjedelmű munkák máris kielégítő forgalmat biztosítanak a folyó évre. — A mi pedig az elmúlt év eredményét illeti, az — tekintettel arra, hogy ezuttal majdnem másfél akkora alaptőkét kell kamatoztatni, mint a mult évben, teljesen kielégítő.

A tartalék alapok megfelelő dotálása után fennmaradó 261,073 frt. 22 kr. tiszta nyereségből levonatván az alapszabályszerű illemények, a maradványból részvényenként 15 frt. (15%) jutalék kifizetése határozottat el, mely osztalék a társaság, vagy a magyar ipar és kereskedelmi bank r. t. penztáránál f. hó 15-étől felvehető.

A társaság különböző tartalékai 1,912,746 frt. 62 krral vagyis a részvénytöke 84%-ával szerepelnek a mérlegben. A felügyelő bizottságba Révész Adolf választott meg.

*) E rovatban közlöttékért aem vállal felelősséget a szerkesztő.

A szerkesztésért felelős: **Lepsényi Miklós.**

A

Magyar Asphalt-részvénytársaság
Budapest,
Anfrássy-ut 30. szám.
elvallalja jótállás mellett legolcsóbban.

aszfalt-burkolatok
fekete és
nedves lakások, pinczék-
stb. gyökeres szárazzá tételét.

TELEFON.

Eppen most jelent meg és kiadóhivatalunkban kapható:

A

zsidó vérgyilkosságok
története napjainkig

című, a mult évben a hatóság által lefoglalt rendkívül érdekes munka legujabb kiadása.

Ára 1 frt 50 kr.

A pénz beküldése ellenében kiadóhivatalunk portómentesen küldi meg a könyvet.

Tapasztalataim, melyeket több évi működésem alatt bécsi, német és belgiumi gyógyszerházakban szereztem, arra indítottak, hogy a dr. Kvapil orvosi utasítása szerint összeállított

Kárpáti egészségi labdacsokat

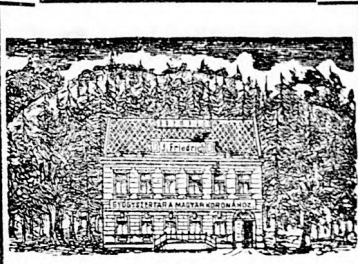
(malaczkai labdacsokat)

forgalomba hoztam, melyek eldugulás, nyálkásodás, étvágyhiány, gyomorbaj, felfúvódások, szédülés, fejfájás, váltóláz, aranyér, bőrküdtések, köszvény, vízkór és vesebajok ellen a legfényesebb sikerrel alkalmazhatók.

Szétküldési főraktár:

Friedrich János gyógyszerésznél Malaczkán, Pozsony megye.

Egy skatulya ára 21 kr., egy tekeres 6 skatulyával 1 frt 5 kr., nem termentes küldeménynél 5 kr., bére pedig több. Ha a labdacsokat árához 20 kr. mellékeltek, akkor a megrendelt mennyiség az összes bírdalomba bárheva brémentve kerül.

Védjegy.

Figyelmeztetés!

Csak akkor valódi, ha minden használati utasítás a melletti védjeggyel van ellátva, és minden doboz födelén a készítőnek egész czime látható. Minden más eféle labdacsokat mint nem valódiakat, vissza-utasítandók.

Tekintetes gyógyszerész ur! Sziveskedjek számomra 5 tekeres kárpáti egészségi labdacsokat küldeni. Örvendek, hogy önnek hírül adhassam, hogy az ön labdacsoait a fent említett betegségekben nélkülözhetetleneknek találtam, minthogy megbecsülhetetlen gyógyszer.

Görgény-Szt. Imre, 1896. jun. 13-án. Tisztelettel Dr. Herberth Károly, orvosorvos.

Tekintetes uram! A multkor küldött labdacsokat kitűnő hatásuk voltak szédüléseimben; — kérek most két tekeres kárpáti egészségi labdacsokat — utánvét mellett nevemre küldeni.

Baránó, 1895. ápril 21-én. Végreh Vinceze, plébános.

Igen tisztelt gyógyszerész ur! Sziveségét kérem czimem alatt, a híres és jótékony hatású „kárpáti egészségi labdacsokat” két tekeres postafordultával megküldeni, melyek árát valamint a postaköltséget ezennel tisztelettel utaltványozom.

Sztrecsnó, 1891. január hó 13-án. Bellusi Baross Vinceze, r. k. plébános.

Tekintetes gyógyszerész ur! Kitűnő kárpáti egészségi labdacsokból kérem legyen szives öt tekerest küldeni.

Felső-Hámor, 1896. évi február 1-én. Tisztelettel Matejesik János s. k. plébános.

Szív skedjek kitűnő hatású labdacsokból újból egy tekerest küldeni, mert híveimmel is jó hatással működnek.

Brodnó, 1892. április 3-án. Aláírást Usker János, esperes.

Tekintetes gyógyszerész ur! Az emberiségnek eléggé nem ajánlható, igen jó hatású kárpáti labdacsokból sziveskedjek számomra két tekerest küldeni.

Ráczkevény, 1895. január 28-án. Tisztelettel Ludaias Miksa, s. k. ny. kir. bíró.

Tekintetes gyógyszerész ur! Megbecsülhetetlen kárpáti labdacsokból, melyek úgy saját tapasztalatomból, mint embertársaimon észlelt hatásuknál fogva áldása az embereknek, s különösen a gyomorban szenvedőknek, sziveskedjek egy tekerest Friedl János orvos ur és egy tekerest Kiss György főbíró ur czimére utánvétellel ajánlott küldeményként postára tenni. Mindketten O-Fehértón, Szabolcs-megyében laknak.

Pócs-Petriben 1896. év jan. 14-én. Tisztelettel Holló Mihály s. k. plébános.

Tekintetes gyógyszerész ur! Már több év óta használom kárpáti labdacsoait és azok hitűnk hatásuk. Kérem sziveskedjek postafordultával egy tekerest küldeni.

Miske, 1896. év február 12-én. Maradok tisztelettel Avram János s. k. pléb.

Valóságos Isten áldása

köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, a tüdő és torok mindennemű betegségeinél **Egger díj-jutalmazott mell-pasztilál, és senki el ne mulassza** — saját jól fölfogott érdekében — azoknak **idejekorán** való használatát.

Számtalan elismerő hálanyilatkozat tanuskodik elvitázhatatlanul e kitűnő szer biztos hatása mellett. Kapható 25 kr., 50 kr. és 1 frtos eredeti dobozokban minden gyógyszerházban; fő és szétküldési raktár: **Nádor-gyógyszertár, Budapest, Váci-körút 17.**

Brüni divatos

POSZTÓ- szövetek

és

maradékok

Izléses, előnyös és olcsó beszerzési forrása.

Kérjen ön

dustartalmu mintagyűjteményt a legjobb tavaszi, nyári-kamgarn-, cheviott- és lóden szövetekről a csász. kir. szabadalmazott finom posztó és gyapjúáru gyárak raktárából

SCHWARCZ MÓRICZ

Zwittau (Brünn).

Mindennemű egyenruha, posztók egyletek részére.

A legkisebb mennyiség is megküldetik, meg nem felelő visszavétetik. — Szétküldés utánvétellel, s mintakérményekkel küldetnek s. t. Ezer elismervény. — Mint, melyre megrendelés nem történik, visszaküldendő.

A „Népénektár“

30 kros füzetei fogytán lévén, a megrendelések mielőbb kéretnek. A könyvbe 310 gyönyörű ének s 45 imádság van. Kapható 50 kros s 1 frtos díszes kötésekben is. 10 megrendelésre egy ingyen példányt adok. Megrendelhető Csizmadia I. Gyula kántortartónál Zamárdin, (Somogy-megye)

Egy 36 éves nős fiatal ember római katolikus vallásu, uradalomban vagy községeknek erdő-őri állást keres Erdőőri és szolgálati bizonyítványai jók. Czimemet megudhatják a kiadó hivatalba.

A GANZ és TÁRSA

vasöntő és gépgyár részv.-társulat Budapest

t. c. részvényesei 1897. március 29-én, hétfőn d. u 4 órakor Budapest, II. kerület, Ganz-utca, a gyár helyiségében tartandó

28-ik rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívotnak.

Napirend:

1. Az 1896. évi mérleg előterjesztése, az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentései, a tiszta nyereség felosztása iránti határozathozatal s a felmentvény megadása.
2. A felügyelő-bizottság négy tagjának megválasztása három évre.
3. Netáni indítványok az alapszabályok értelmében.

Az alapszabályok 14., 15. és 36. §-ai értelmében a közgyűlésen csak azon részvényesek bírnak szavazati joggal, kiknek részvényei a társaság könyvében legalább három hónappal a közgyűlés előtt nevékre irattak át és a kik részvényeiket legalább három nappal a közgyűlés előtt a társulati pénztárnál letéteményezték.

Egyébiránt részvények helyett budapesti nyilvános hitelintézetek letét-jegyeit is lehet letenni, ha ezekről kiviláglik, hogy a letéteményezett részvények a társulat részvénykönyvébe a letéteményező nevére vannak beírva.

A közgyűlésen minden alapszabályszerűen letéteményezett egy-egy részvény egy-egy szavazatra ad jogot, ha azok száma nem több tiznél. De ezen számon felül csak minden öt-öt részvény után csak egy-egy szavazat. A szavazás jogát meghatalmazott által is lehet gyakorolni; meghatalmazott azonban, a törvényes képviselőket kivéve, csak szavazatképes részvényes lehet.

Az évi mérleg, a felügyelő-bizottság jelentésével együtt, folyó évi március 21-től kezdve a gyári igazgatóság irodájában a t. c. részvényesek rendelkezésére bocsátatik.

Az igazgatóság.

ORSZÁGOS MAGY. KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-SZÖVETKEZET

BUDAPESTEN, VIII. ker., József-körút 8.

Alakult 1894. évben — Biztosítéki tőke 800,000 korona.

Elnök: Teleki Géza gróf. Alelnök: Csávossy Béla. Igazgatósági tagok: Andrassy Géza gróf, Buja-novics Sándor, Dossowfy Aristid, Komjathy Bela, Péchy Tamás, Püspöky Emil, Rubinek Gyula, Szentkirályi Kálmán, Szilassy Zoltán, Szőnyi Zsigmond, Teleki Sándor gróf.

Vezérigazgató: Szőnyi Zsigmond.

Az Országos Magyar Kölcsonös Biztosító Szövetkezet a gazdaság általános elismerése szerint híven megfelel hivatásának: folyton fejleszti a reformokat, melyeket a gazdaságosság évek óta sürgetett és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével a felek teljes megalégedését vivta ki magának az

épület és átalány (pauschal) biztosításnál

rendkívül mérsékelt díjaival tetemes megtakarítást tesz lehetővé. A szövetkezet pusztán csak a díjakat számítja fel a megfelelő kincstári bélyeggel; minden más illeték kizárásával.

A takarmány-biztosításnál a díjak szintén a lehető legmérsékeltbbek.

Különösen ajánljuk az átalány (pauschal) biztosítást, melyet a kis gazdáknak való tekintettel már 500 frt értékűnél kezdjük meg.

Tömeges biztosítás esetén az illető községeknek rendkívül olcsó díjtételeket engedélyezünk.

Bővebb felvilágosítással szolgál az igazgatóság Budapest, (József-körút 8. sz.) és a vidéken létesített ügynökségek.

Iszákosság

gyógyítható a már számos esetben fényes eredményt hozó „Antibiotin”-nel használt „Antibiotin”-nel. Igen sok elismerő levél. Az illetőnek tudta nélkül is beadható. Egy adag ára 20 frt 20 kr., egy kettős adag, mely makacs bajnál szükséges 40 frt 40 kr.; az utóbbi összeg előleges beküldése mellett, bérmentes átküldés. Kapható: Sas-nyegyszertárban Lugoson 19. sz.

* Név törvényesen védve.

Aki megbízható jó kaszát akar, az addig kaszát ne vásároljon vagy senkitől ne rendeljen, míg

SOHR JÓZSEF urtól

Somogy-Szill

a híres és közkezdveit „Szent Antal” jegyű kaszáról képes-árjegyzéket egy levelezőlapra nem kér, melyet az készséggel ingyen küld.

— Gyűjtőknek kedvezmény. —

Rum, finom likőrök

barki házi használatra hideg uton minden készülék nélkül kitűnő minőségben előállíthat.

Kezelési könyv és árlap ingyen.

WATTERICH A.

Budapest, Dohány-utca 5.

Alapított 1869.

A gazdaközönség legkedveltebb kaszája!

„Villám kasza”

szállítása

aprilis hó 1-én kezdődik

1 drb	85	90	95	100 cm hosszú
ára	1-10	1-15	1-20	1-30

1 pár kas a-üllő és kalapács 1 frt 10 kr.

Egyedül csak a „Villám-kaszák” felelnek meg a gazdaközönség teljes kívánságának, különösen az által, hogy a „Villám-kaszák” erős nyakkal, vékony, igen könnyű pengével vannak készítve és egy rendes kaszás ember kezéhez igazítva, nehogy még kovács-kezzel kelljen adni, a nyakát hajtani, mi által a kasza hátulja rendszeren kilygyl. A „Villám-kaszák” kikalapáltan, a mi által már ki vannak próbálva, 10 darabonként postán bérmentve utánvét mellett szállítom, az esetleg meg nem felelők saját költségemen visszaküldhetők, kicserélés végett.

Tisztelettel:

VIOSZ ELEMÉR.

gázd. gépek gyári raktára és a „Villám-kasza” egyedüli szállítója. Devecser (Veszprém m.)

Eddig 57.500 drb forgalomban.

20 drb után 1 drb ingyen küldetik.

Üzletvezető

gyógyászati egyesülethez keresetük következő fizetéssel: Első évben havi 30 forint; meggyőződve annak szorgalma felől második évben havi 35 frt, a harmadik évben 40 forint havi fizetéssel. Ajánlatok benyújtandók a „Lengyeli fogyasztási egylet” pénztárnokánál. Lengyel (Tolnam.)

JELZÁLOGKÖLCSÖNT

budapesti és vidéki házak, földbirtokok, gyárak, malmok és iparvállalatokra első helyre, 42 évre 5%, 50 évre 4 $\frac{1}{2}$ %, második és harmadik helyre 6% tőke- és kamattörlesztéssel.

Pénzt váltóra 5—6% mellett 10.000 frt gyorsan és pontosan eszközöl minden hitelképes egyénnek.

STEINER LAJOS

hatóságilag engedélyezett kereskedelmi és pénzügyi irodája Budapesten, VIII., Nap-utca 31.

RÉTAY és BENEDEK

ezelőtt

KRISZTA és TÁRSA,

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti lobogók gyára,

Budapest, IV. ker., Lipót-utca 21. sz.

A nagyimélt. és főtisztelendő Császka György kálcaesal érsek és a budapesti oltáregylet egyedüli szállítói.

Ajánlják bőven felszerelt raktárukat, nevezetesen: miseruhákat, templomi zászlókat, tűzoltó-, iskolai és temetkezésgyleti, iparos-dalegyleti lobogókat, szentségtartókat, kelyheket, áldoztató kelyheket, keresztteket, füstölőket, oltárlámpákat, csillárokat, szobrokat, nagy választékban. Elfogadjuk stációképek és szentképek festését; oltárok, Mária-trónok, Krisztus-sírcék és szószékek akármilyen rajz szerinti művészies elkészítését.

Egyházi kelmék, csipkék, falfeszületek búcsújáró feszületek nagy választékban kaphatók raktárunkon. 36—52

Kívánatra készségesen küldünk bérmentve árjegyzékeket, alkalmas mintákat.

PSERHOFER J.-féle

gyógyszertár

Bécsben, I. kerület, Singerstrasse 15. sz. alatt

„ZUM GOLDENEN REICHSAPFEL“

„VÉRTISZTÍTÓ LABDACSAI”,

melyeket azelőtt „Egyetemes labdacsoznak” neveztek jogosan megérdemlik ez utóbbi nevet, mivel ezek a labdacso nagyon sok betegségben használhatók kitűnő hatással. Ezek a labdacso sok évtized óta vannak általánosan elterjedve és kevés olyan család van, mely egy kis készletet ne tartana otthon ebből a kitűnő háziszerből. Számos orvos ajánlja ezeket a labdacsokat háziszernek különösen ama bajok ellen, melyek rossz emésztés és székrekedés által támadnak, u. m. epekeringés zavara, májhaj, bélgyengeség, felfújódások, az agyban való vertódulások, aranyér eseteiben stb. A vértisztító tulajdonságuknál fogva különösen jó hatással vérszegénységben és az ebből eredő betegségekben: sápatásban, ideges fejfájásban stb. A vértisztító labdacso hatása enyhe, fájdalmat nem okoznak és így a leggyöngébb betegek és gyermekek is bizvást bevehetik.

Ezen vértisztító labdacso több mint 100 év óta tiszta és hamisítatlan minőségben kaphatók az „arany birodalmi almához” címzett gyógyszerárban Bécsben, Singerstrasse 15. sz. a. s egy 15 szem labdacso tartalmzó doboz (skatulya) ára 21 kr. o. é. Egy csomag, melyben 6 doboz van 1 frt 5 krba kerül, bérmentve, utánvételi küldésnél 1 frt 40 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el. Az összeg előleges beküldésénél (mi legjobban postautalvánnyal eszközöltek) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül. Ezen kívül még mindennemű megbízások elfogadtatnak s a leggyorsabban és legolcsóbban teljesítetnek az „arany birodalmi almához” címzett gyógyszerárban: Bécs, Singerstrasse 15. sz. a. Csak azon labdacso valódiak, melyeknek használati utasítása J. Pserhofer aláírásával van ellátva és ezen aláírás minden doboz földelen vörös színben van nyomtatva. — Raktár Budapesten, Török József gyógyszerárban, Király-utca 12. sz. a.